45. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM Ára: 5,80 Ft 1989. JÚNIUS 7.

LUDAS MATYI

– CSAK TUDNÁM, KI KINEK SZURKOL

MÁTYÁS KIRÁLY

HOLUBÁR

CSEH–MAGYAR PÁRVIADAL

3. old.

MEGKÉRDEZTÜK ÖNMAGUNKAT:

ÖNÖK MIT FÜGGESZTENÉNEK FEL?

KIS RABLÁSOK KORA

Nem értem! Gombamódra szaporodnak a vendégváró intézmények, közben egyre csökken a vendégek száma. Sörház lett a Rákóczi úton egy korábban bezárt, viszonylag olcsó önkiszolgáló helyén és ezzel a törzsvendégek egy részét elüldözték; sörpincék nyílnak, a kőbányai sörgyár alá is terveznek egyet, az első pesti pubot további angol mintájú kocsmák követik. Óbudán az épülő lakóházak üzleteire pályzatot hirdettek, vállalat és maszek egyaránt vendéglőket akar nyitni, boltot senki. Egy óbudai egyenesen úgy hirdetett, hogy „luxus-éttermemet megnyitottam". Hogy oda ne rohanjak. Ezzel szemben a közvéleménykutatók által megkérdezettek 72 százaléka sorolta luxuskategóriába már az egyszerű éttermi étkezést is. A külföldiek sorbanállásáról sem hallani — kikre építenek hát az új vendéglősök, amikor a régiek helyiségei sem telnek meg. Illetve: van, amelyik időnként benépesül, itt úgy látszik, már alakul a verseny, ám a vendégjelöltek nagyobb részének hiába a legjobb íz, a legudvariasabb kiszolgálás, nincs pénzük erre. Azt mondják inkább: dőljön össze ez a vendégfogadó! Nem a barna kislányt hiányolják és sokan nem is csupán arra a néhány négyzetméterre céloznak.

Persze összedőlt már több szerződéses, meg állami is. A tervezett Krumplis Fáni láncból alig néhány üzlet lett, mert a Fáni rosszul lett, vagy tán inkább a vendég, aki olcsó gyorsétkeztetést remélt. A Top Pipi sem lett túl híres, van, aki e nevet hallva nem is a sültcsirke kínálatra gondol. És hol vannak a régi szép idők, amikor szinte minden héten jött hír pincérek vendégveréséről? Alig van kit megverni. És elgondolkodtató egy ismert vendéglős nyilatkozata: „Be kell látni, hogy a nagy rablások kora lejárt." A kis rablásoké még nem?

Mert mégis csak nyitják az új vendéglátóhelyeket. Bátor emberek — az egykori szovjet film címe jut az eszembe, pedig ezek nem géppuskás, hanem főzőkanalas harcosok, akiket legutóbb a miniszterelnök is dícsért, mert „sokszor bizonytalan feltételek mellett is milyen bátran kezdenek vállalkozásokba". Nem félnek a vállalati központtól sem, amely tőlük csak inkasszál — akad központ, amelynek alig 6—8 „állami" üzlete maradt, mégis 100 felett van a létszáma. Most élet-halál harcot folytatnak fennmaradásukért. Nem vagyunk mi Gundelok vagy Ilkovicsok, mi apparátusok vagyunk!

Így aztán, ha bemerészkedem egy II. osztályú helyre és sertéspörköltöt rendelek egy üveg sörrel, tudom, hogy bár a számlán csak ez szerepel, ebből fedezem az államhoz befolyó adókat, a központ fogyóeszköz-csoportját, amely csupán a néhány állami üzletben számolhatja a kanalakat, a statisztikai csoportot (!) és természetesen a vezérigazgatót, meg a helyetteseit. Ezért aztán magyar vendégúrként úgy fizetek a pörköltért nokedlival, mintha bélszínt rendeltem volna, központ nélkül.

Földi Iván

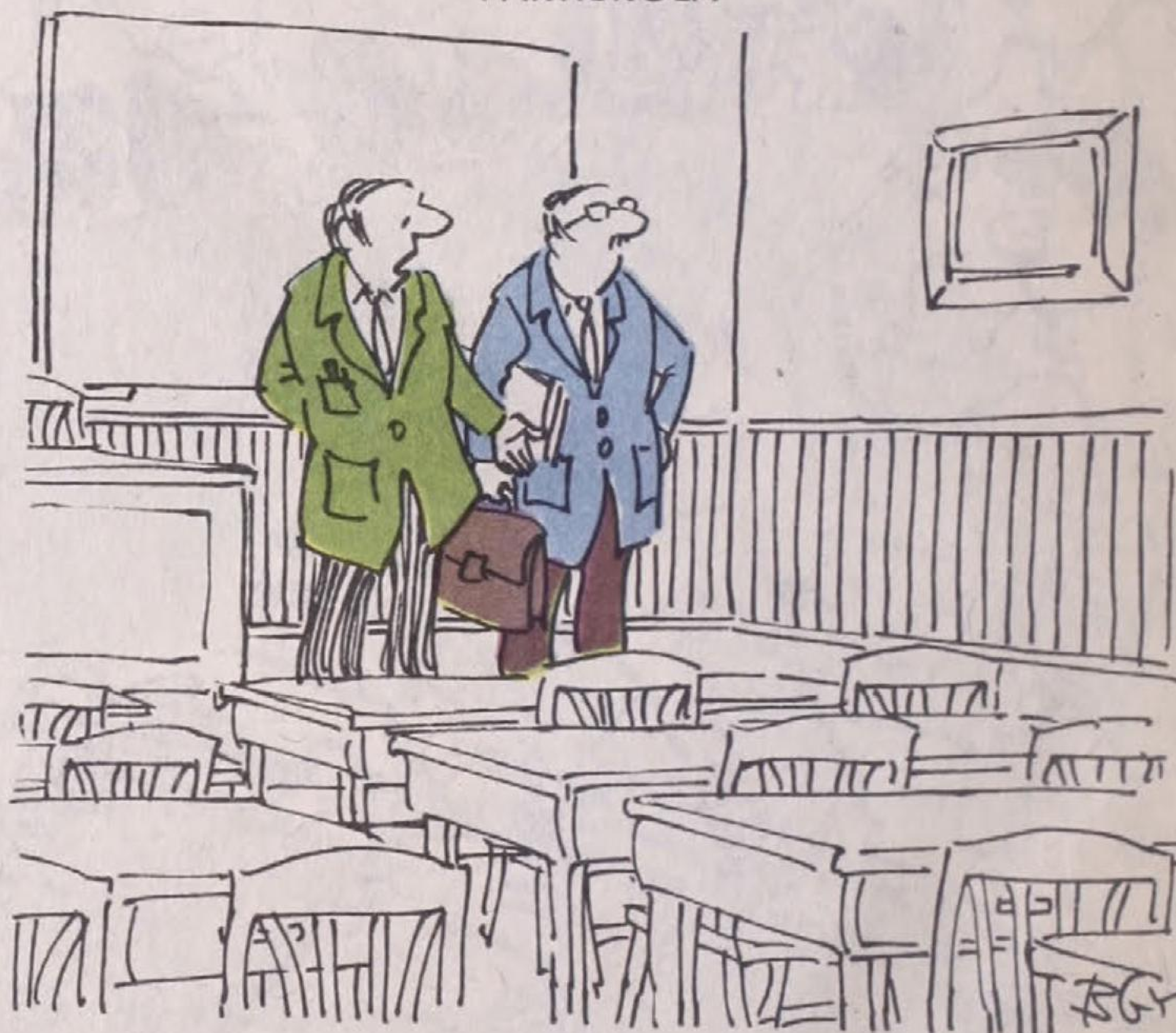
Már most...

BRENNER:

– Mivel mindegyikünk más pártnak a tagja, tartsunk vasárnap idehaza próbaválasztásokat!

PÁRTISKOLA

– Jelenleg azt se tudjuk, mit kéne tanitani, hát beengedtük az épületbe a gimnazistákat.

TESSÉK BÁTORNAK LENNI!

— Üdvözlöm Lacianyu bácsi! Mivel foglalkozik mostanában?

— Képzelje Aranka, bátor vagyok.

— Bátor? Hiszen világéletében olyan gyáva volt, hogy az üregi nyúl Vitézségi Emlékérmet érdemelt volna maga mellett.

— Kérem Aranka, ne hánytorgassuk a múltat! Mostanában mindenki a múltat hánytorgatja, lelepleznek, kiderítenek. Olyan már ez az ország, mint egy nagy detektívközpont...

— Nem a múlt érdekel Lacianyu bácsi. Csak azt szeretném tudni, hogy maga, aki még egy nőt sem mert sötét este hazakísérni, mitől lett most hirtelen ennyire bátor?

— Változnak az idők, Aranka. Maga nem olvas újságot? Mert én rendszeresen megveszem a Beszélőt, meg a párizsi Irodalmi Újságot!

— Nem értem magát, Lacianyu bácsi! Maga, aki stramm, egészséges Népszabadság-előfizető volt, havi egy alkalommal pedig az újságosstandnál tolongott, hogy hozzájuthasson a Pártélethez meg az Igaz Szóhoz, most egyszerre csak rákapott a szamizdatra?

— Ne kiabáljon Aranka, mert meghallják. Nem kell mindenkinek tudni ezekről a múltbéli dolgokról. Ami volt, elmúlt. Rájöttem, hogy ma, amikor mindenki bátor, csak úgy maradhatok észrevétlen, ha én is bátornak látszom.

— Ez rendes dolog, Lacianyu bácsi. Hogy maga legalább be meri vallani Nem áll elő olyan hazugságokkal, hogy maga már akkor is megmondta...

— Miért, Aranka, vannak ilyenek is?

— Csodálkozik, Lacianyu bácsi? Mostanában derül ki, hogy már mindenki jó régen tudja, hogy rossz irányba megyünk, csak senki nem szólt, mert nem akarták megbántani a felső vezetést.

— Te jó ég, Aranka! Azt mondja, hogy mindenki tudta? Én meg mit sem sejtve melóztam egy negyvenezer fős gyárban és büszke voltam, hogy a mi gyárunk tízszer akkora, mint a kapitalistáké. És én már akkor is bátran a főnökeim szemébe vágtam, hogy a kapitalizmus napjai meg vannak számlálva!

— Vannak végtelen számok is, Lacianyu bácsi... Tudja, mi jut eszembe a maga bátorságáról? A történet a kupecről, aki egy vak lovat sóz rá a vevőre. Másnap azután a vevő felháborodottan hozza vissza az állatot, s rátámad a kupecre: uram, hiszen ez a ló vak, állandóan nekimegy a falnak! Nem vak az, feleli a kupec, hanem bátor!

— Szóval én magát egy vak lóra emlékeztetem?

— Igen Lacianyu bácsi, valahogy így...

— Vonja vissza Aranka, de azonnal, különben kiderítem magáról, hogy őrnagy volt az ÁVH-nál...

Föld S. Péter

AZ ISTÁLLÓJÁT!

Ihol a! — rikkantott a furfangos Furuglyás Feri. — Ez itt az én ultramodern szuperistállóm.

Nyamvadt kis épület guggolt a földön, látszott rajta, hogy nehezére esik.

— Ez a kalyiba? — álmélkodott el lovag Hadriano-Spielberg Kapisztrán, a rézmázi Vörös Onasszisz téesz elnöke. — Aztán mennyi ennek a belvilága?

— Vagy húsz négyzetméter — mondta a furfangos Furuglyás Feri. — Három marha knapp befér.

— Ócska hurráminimalizmus. A téesz istállója éppen tízszer ekkora.

— Aztán hány marhájuk van benne?

— Hát... pillanatnyilag három, de ez még csökkenhet. Viszont van hely a falra felírni, hogy „Virágozzék, bokrosodjék a szocialista mezőgazdaság micsurini útja." Erre itt még csak egy alternatív rövidítés sem fér fel.

— Nincs is rá szükség — mondta a furfangos Furuglyás Feri. — Errefelé ritka marha az olyan, amelyik olvasni tud.

Bebújtak a nyomasztó kis istállóba. Lovag Hadriano-Spielberg Kapisztrán az orrát húzta.

— Szép kis szuperistálló. Még csak ablaka sincsen.

A furfangos Furuglyás Feri sandán vigyorgott.

— Az bizony öreg hiba. Mert ugye az öreg Anakreon is megállt egy ilyen ablak előtt, elnézte a tájat és máris dalra fakadt. „Kis tücsök, de boldog is vagy, — hogy a lomb között a fákon — cseppnyi harmatot, ha ittál — mint király dalolsz kevélyen." ... Csakhogy errefelé a marhák ritkán írnak ódákat.

Az elnök behúzott nyakkal nézett körül.

— Még moccanni sem tudnak itt a szegény marhák.

— Az biztos, hogy egy futófolyosó elkéne — bólogatott a furfangos Furuglyás Feri. — Esetleg egy konditerem, meg egy tanmedence. Minthogy azonban Ben Johnsont nem itt óhajtjuk vendégül látni és a mi marháink közül történetesen egy sem készül az olimpiára, majdcsak megleszünk valahogyan. Sőt, ihol a pontos számítás. Ha a marha kevesebbet mocorog, feleannyi takarmánnyal is duplagyorsan hízhat.

— Az istállóját — villant fel az elnök —, hiszen az háromszoros megtakarítás! Nade mivel akarod fűteni ezt a szuperistállót?

— Van egy beépített hőszabályozó rendszerem.

— Fene drága, mi?

— Nem mondhatnám. Egyszeri befektetéssel minden marha maga hozza a világra. Nézze, egy marha testhőmérséklete mondjuk harmincöt fok. Három marha úgy befűti ezt a kulipintyót, mint a sicc.

— Te jóságos ég — kapott a fejéhez lovag Hadriano-Spielberg Kapisztrán. — Akkor tíz lázas marhával az egész lakótelep távfűtését meg lehetne oldani. De van ám itt egy kis hézag...

Minthogy lovag Hadriano-Spielberg Kapisztrán viharos előéletének hajnalán úri szabóként működött, mindig volt nála egy centiméter. Most előhúzta és lemérte az istállóajtó szélességét.

— Kilencven centi — mondta enyhe diadallal. — Mifelénk egy marha szarvának szélessége egy méter húsz. Be se fér az ajtón.

— A dolognak ezt a részét rámbízhatja — mondta a furfangos Furuglyás Feri. Füttyentett egyet, majd az ajtó felé rikkantott. — Gyere be, Proserpina!

Lassúdad dobogás hallatszott, a terebélyes barom egy pillanatra megállt az ajtóban, aztán oldalt fordította a fejét és kényelmesen beslattyogott az istállóba.

— Látja főnök — mondta a furfangos Furuglyás Feri —, nem mindannyian vagyunk akkora marhák, amilyennek látszunk.

A pitvarban az öreg Talyiga Gergő surrant oda a furfangos Furuglyáshoz.

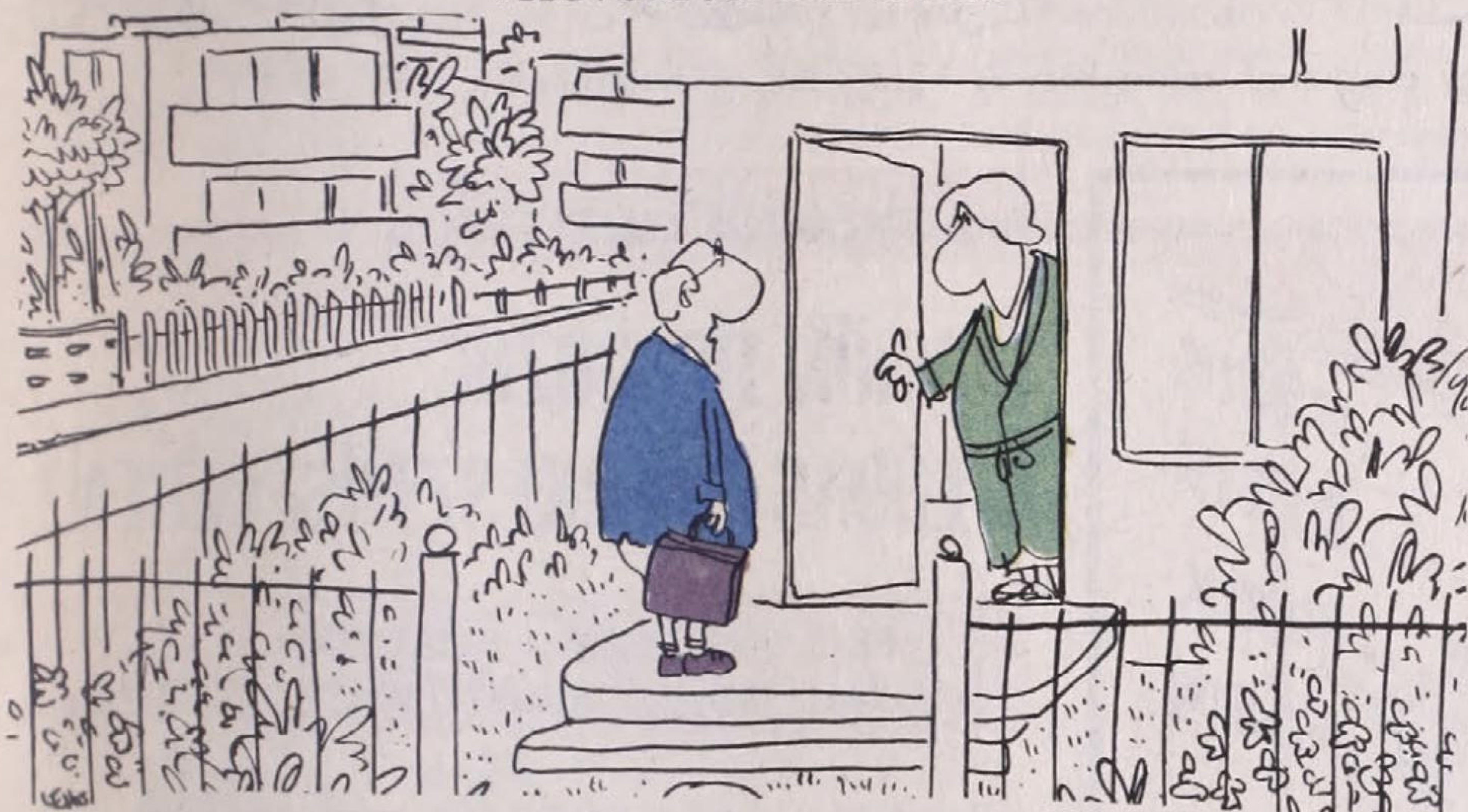
— Nagy bitang vagy te, Feri — sutyorogta. — Méghogy a te szuperistállód. Amikor te is tudod, hogy Cibulás Tóni építette még a boszniai okkupáció idején.

— Pszt — mondta a furfangos Furuglyás. — Nem kell mindent kikiabálni.

A furfangos Furuglyás Feri harmadnap megkapta a tanács kitüntető oklevelét. A szocialista mezőgazdaság leghaladóbb feudalista módszereinek a kidolgozásáért.

Peterdi Pál

FELGYORSULT ESEMÉNYEK

– Nem jött értem a kocsi. Mondtak valamit a reggeli hírekben?

– Jöjjön vissza fél év múlva! Állítólag a villannyal együtt bevezetik a glasznosztyot is.

LEHOCZKI:

Hát és most...

ÚTALAP

KEZDŐ HÁZIASSZONY

— Szívecském, nem tudod, hogy kell készíteni a zsíroskenyeret?

TEMETŐBEN

A feleségét gyászolja, akit jövő héten vezet oltár elé.

ÁLLATI ÜGY

— Sajnálom a csigát.
— Miért?
— Soha nem tagadhatja le magát azzal, hogy házon kívül van.

TATAROZÁS

— Hogyan készült el ilyen hamar ennek a gyógyszertárnak a tatarozása?
— Az építők azt hitték, hogy italboltként nyílik meg.

TÍPUS

— Önt megbírságolom, mert az a típus, aki szabálytalanul fog közlekedni.

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

— Emlékszel arra a harminc évvel ezelőtti fényképemre, amin olyan derűsen mosolygok?
— Emlékszem.
— Nos, ma már azon a régi fényképen sem mosolygok.

FÉRFI DOLGOK

— Mához egy évre már unni fogom ezt a nőt, de előbb szeretném, ha valaki bemutatna neki.

SZÍNHÁZI VILÁG

Egy tehetségtelen színészt kellene alakítania az új darabban, de olyan tehetségtelen, hogy nem tudja eljátszani.

HORROR

Brahovácz meséli:
— Tegnap moziban voltam. Rettenetesen féltem a nézőtéren.
— Biztosan valami izgalmas horrort látott.
— Nem. Egyedül ültem a sötétben.

MÓDSZER

— Mindig alaposan fölbosszantom a masszőröm. Így aztán dühösen, jó erősen masszíroz.

DRÁGA A MOZIJEGY

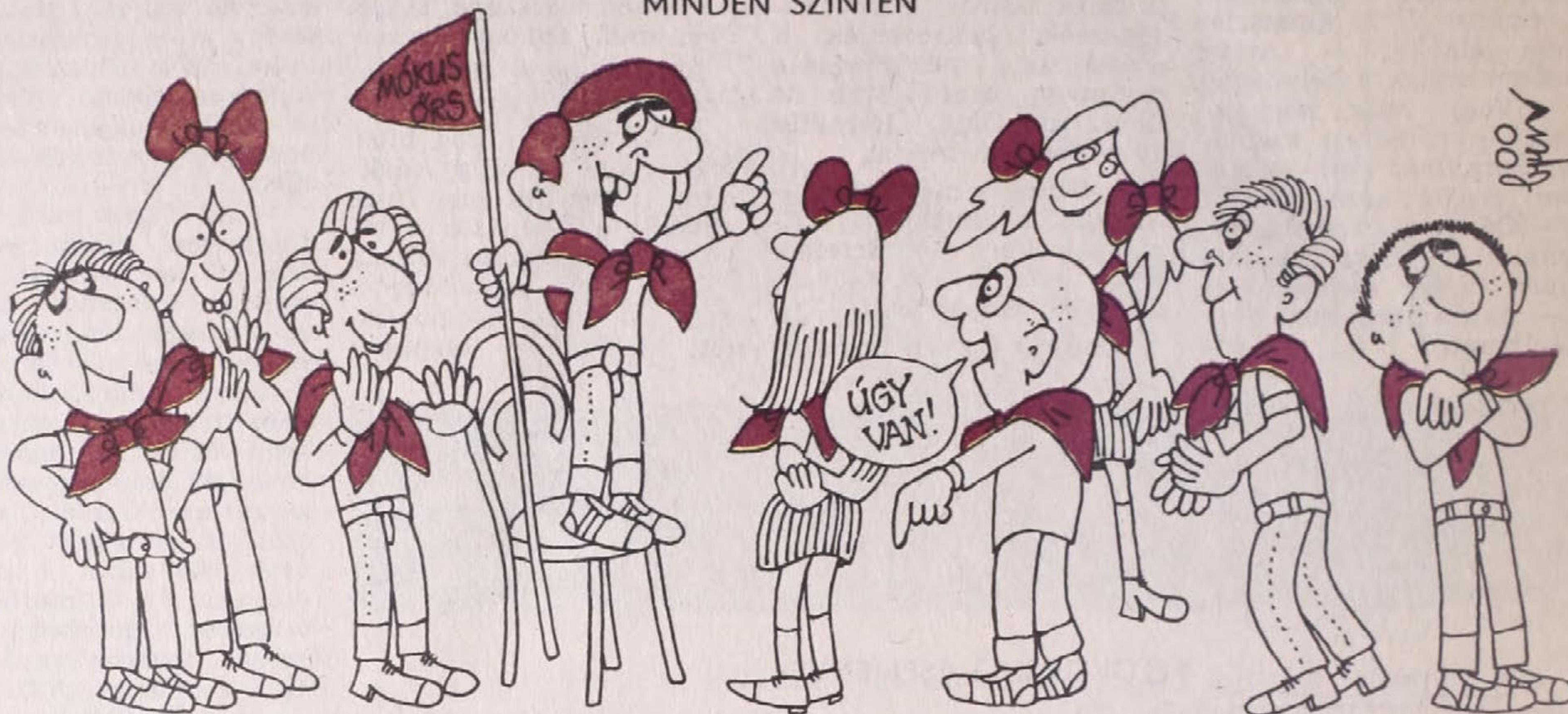
— Tessék két forint. Csak a híradót szeretném megnézni.

Galambos Szilveszter

Ez itt az MSZMP-reklám helye:

MI REFORMSZÁRNYAKAT ADUNK VÁGYAINKNAK!

MINDEN SZINTEN

– Javaslom, hogy alakítsunk reformkört és határoljuk el magunkat a múlt hibáitól.

KELETI

SZENZÁCIÓS LELEPLEZÉS

ÜGYNÖK DOLGOZIK A LUDAS SZERKESZTŐSÉGÉBEN!

FBI? CIA? KGB? – BEISMERŐ VALLOMÁS – ÁRULÓ, VAGY HŐS?

Becsapott a bomba. Kétségtelen bizonyságot nyert, hogy ügynök dolgozik lapunk szerkesztőségében. A bejelentés ősi, de már-már hivatalos magyar szokás szerint névtelen levélben érkezett. Mi a sajtóetika szabályait betartva előbb két másolatot készítettünk róla, majd olvasatlanul eldobtuk. A bizonyítékot azonban kötelességszerűen a megvádolt fél, Czvetkó Lajos, szerkesztőségi hivatalsegéd elé tártuk.

— Igaz ez, Lajos bácsi? Maga tényleg ügynök volt?

— Nem tagadom kérem. Így történt.

Némi aggodalommal, de nem csekély büszkeséggel is néztünk rá. Hetek, hónapok óta figyeltük irigykedve bulvárlapjaink sikereit, amint nap-nap után szállítják a szenzációs leleplezéseket úgyszólván mindenkiről. De most, végre nálunk is akadt igazi, megrázó esemény. Vajon mi rejlik a ráncos homlok mögött? Milyen rémségek tanúi voltak a szürkés szemek? Milyen kalandokat élt át ez a szíjas, göcsörtös emberke? Egyáltalán: hős, vagy áruló-e Czvetkó Lajos?

— Tehát ügynök volt. FBI? CIA? KGB?

— Singer.

Egy pillanatra megállítottuk a magnót.

— Singer?

— Igen kérem. A varrógépes. Tetszik tudni olya lábbalhajtós masinákka ügynököltem. Emeletr föl, emeletről le, mint a többi vigécek. De nem nagyon vették.

Czvetkó Lajos szerkesz tőségi hivatalsegéd ügyé a vádemelési javaslat el kerülése végett átadtuk a enyészetnek.

(p. p.)

TÁJÉKOZATLAN

– Nem tudja véletlenül, hogy miért ezzel a kedves, szimpatikus miniszterrel csináltatják az összeomlást és miért nem azzal a régebbivel?

T. P. J.

EGY MEGRÖGZÖTT PESSZIMISTÁNAK

— Francois, Francois, már megint túl sötéten látod a helyzetet! Ez egyébként a magadfajta szalon-intellektuelek egyik jellegzetes tulajdonsága, ha nem haragszol. Az úgynevezett enciklopédisták okoskodásai teljesen megzavartak titeket és elvették az arányérzéketeket! Hogy a nép picit elégedetlen? Hát aztán?! Azért nép, hogy elégedetlen legyen! Tedd a kezed a szívedre, Francois, kedves barátom és mondd meg, de őszintén; te hallottál akár csak egyetlen egy népről is az emberiség történelme során, amelyik állandóan elégedett volt? Ugye, hogy nem?! A népnek egyszer ez hiányzik, másszor meg az. Mindig kéne nekik valami. Több kenyér, több kalács, több szólásszabadság, több mittudoménmicsoda! A világ, sajnos, úgy van berendezve, hogy nincs minden együtt. Például, amikor a kormányzat elrendelte, hogy minden alattvalónak tyúkleves főjön a fazekában, egyszerre kiderült, hogy elegendő mennyiségű fazék sincs.

Elismerem, Francois, hogy hébehóba akadnak még hibák, de neked is el kell ismerned, hogy megrögzött borúlátó vagy, amiért most zavargásoktól, sőt uram bocsá', zendüléstől tartasz. Attól, hogy néhány izgága himpellér, esetleg kimerészkedik az utcára demagóg jelszavakat kiabálni, attól még nem rendül meg egy rendszer, különösen nem egy ilyen sziklaszilárd, történelmileg megalapozott, régi rezsim, amelyet a nemzeti, sőt a vallási tradíciók is támogatnak. Gondolj arra, hogy kik állnak szemben egymással: a pucérfenekű csőcselék és az állig felfegyverzett királyi gárda sok diadalmas csatát megvívott veteránjai. A harc kimenetele, ha egyáltalán sor kerül rá, egy pillanatig se lehet kétséges. A csőcselék, halottait és sebesültjeit hátrahagyva, fejveszetten menekül, s a veteránok, fáradtan, de elégedett mosollyal megtörlik vértől iszamos kardjukat, majd szokásuk szerint, a királyt éltetve pipára gyújtanak. S az igazi fele-

lősök, a lelkiismeretlen felbujtók pedig, ahogy az már lenni szokott, Svájcba vagy Angliába szöknek...

Az egyszerű, dolgos embereknek, Francois, akiknek van mit veszteniük, — dézsmát, robotot, jobbágytelket, — azoknak nem érdekük az ilyen antifeudalista hőzöngés. Azok nem szokták puszta szórakozásból kifigurázni a derék darabontokat, nem faragnak otromba gúnyverseket tiszteletreméltó arisztokratákról és nem terjesztenek illetlen tréfákat a királynő őfelségének az ülepéről.

És ezek az emberek vannak többségben! Úgy is nevezhetnénk őket, Francois, hogy a Nagy Hallgató Többség. Ők teszik lehetővé a kiegyensúlyozott államéletet, az egészséges politikai légkört, amely a boldog jövő záloga. Csak a lecsúszott, kétes elemek uszítanak randalírozásra, akik lusták ahhoz, hogy dolgozni menjenek és az alaptermészetükkel ellenkezik a családalapítás puszta gondolata is. De szerencsére, az ilyen társadalomellenes, huligán fickók elenyésző kisebbségben vannak nálunk és semmi esélyük sincs arra, hogy felforgassák a törvényes rendet!

Amiket te itt össze-vissza fecsegsz, Francois, hogy ezek a mihaszna bajkeverők holnap állítólag le fogják rombolni a Bastille-t, az, már megbocsáss, abszolúte képtelenségnek hangzik! Ma tizenharmadika van, elismerem, ez valóban kicsit szerencsétlen dátum, de holnap július 14-én, teljesen kizárt dolog, hogy bármi is történjen!...

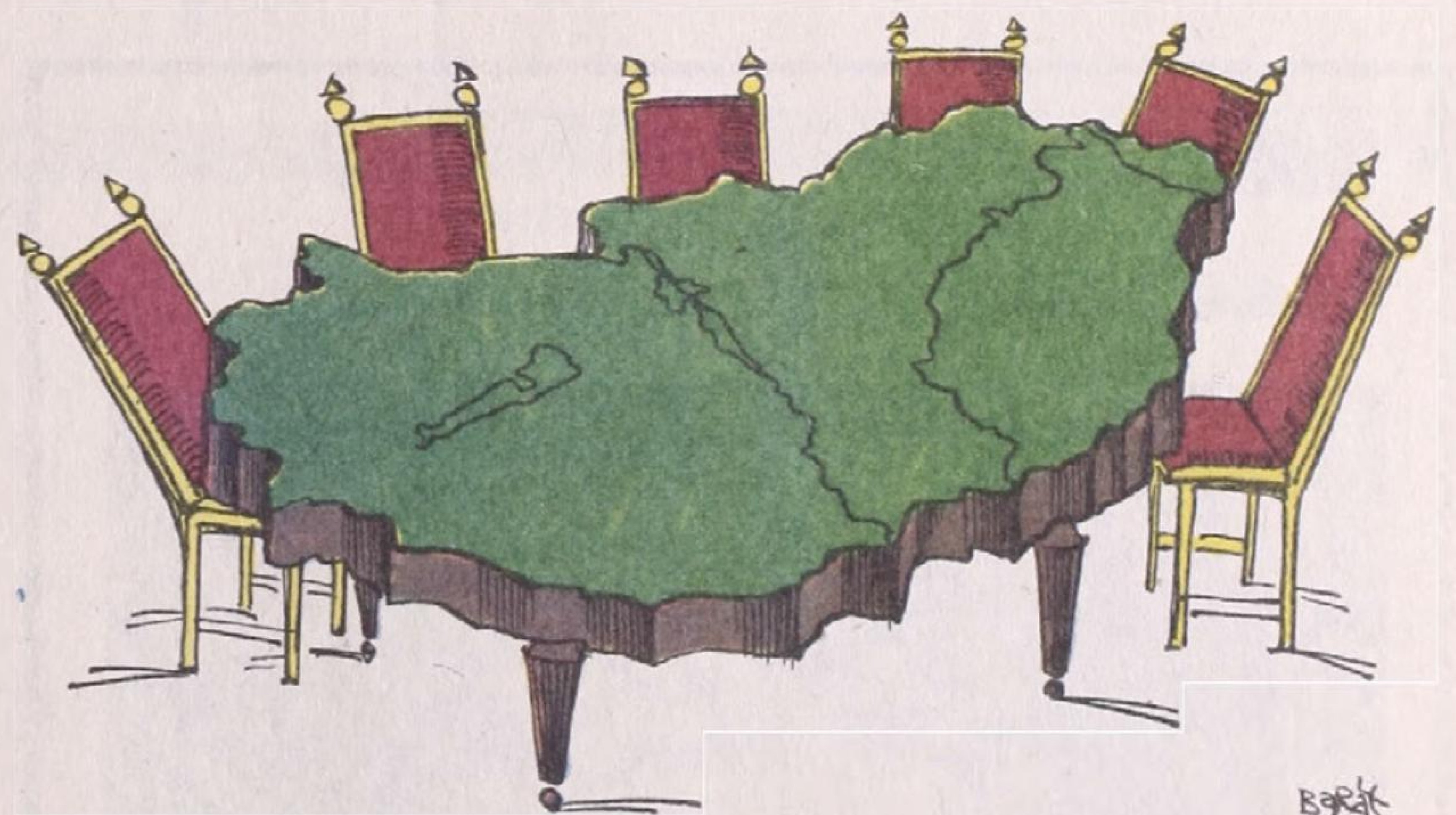
Dalmát Ferenc

HATÁR MENTI TELEPÜLÉS

– Diplomáciai bonyodalom lesz belőle, Balog bátyám, ha maga állandóan a Kossuth rádiót bömbölteti...!

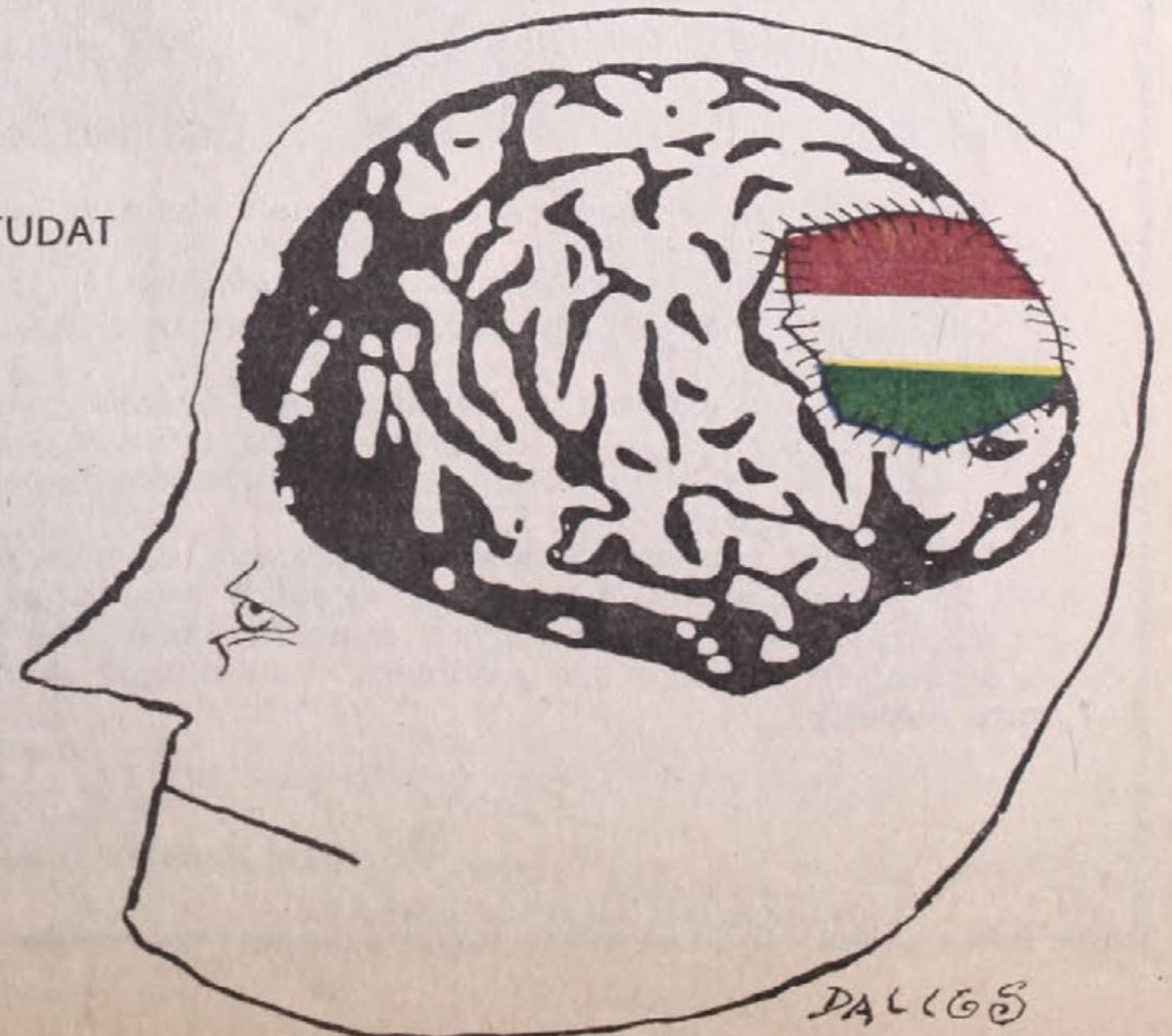
NAGY MAGYAR KEREKASZTAL

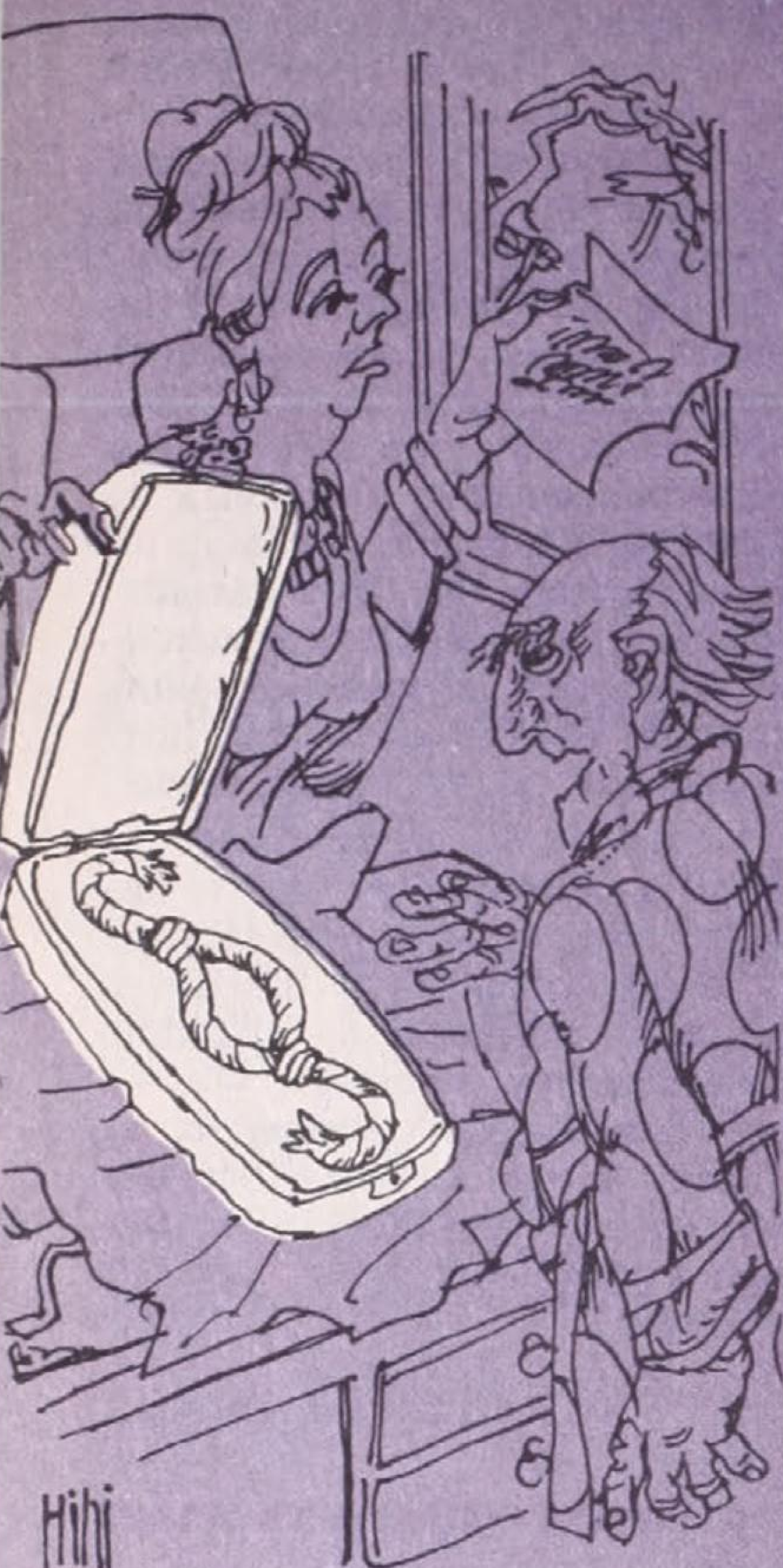

– Határozottan őrizzük pozícióinkat...

NEMZETTUDAT

– Koncepciós pereid emlékére küldi egy kliensed...

BRINKMANNÉK BÁJA

A filmesek okos emberek. Ráébredtek, mi kell igazán a közönségnek. Nem a szex. Nem a krimi. Nem a musical.

A betegség kell nekik! A betegség titokzatos, szörnyű csapás, de ha nem én szenvedek benne, akkor lebilincselő jelenség. Jó filmet lehet belőle csinálni, némi ügyességgel. Mostanában csak úgy lubickolunk a kór-filmekben. Volt már Altzheimer-kór film. A mozikban még megy az autista film. Végigszorongtunk egy Aids-történetet. Két hete amnézia-film ment a tévében. „Idegen az ágyamban."

Ezek felzaklató témák. Hja, kérem az élet nem csupa mosoly és kacagás — gondoljuk s lezárjuk a tévét, titokban vizslatjuk magunkat, nem mutatkozik-e rajtunk a szóbanforgó kór olyik tünete: emlékszünk-e régvolt eseményekre, nem felejtjük-e el a tárgyak nevét, nem bújik-e meg bennünk lappangó vírus.

Egy csak egy egy tévéfilm van talpon e vidéken, amely megnyugtat: nem kell félni a betegségektől, a kórháztól, az orvosoktól. Az élet szép...

Van egy mesebeli táj, ahol azúr kék az ég, smaragdzöld a fű, a fákon csivitelnek a madarak, a kórteremben a betegek és a völgy mélyén ránkmosolyog a mézeskalácsház. A Klinika. A Fekete-erdőben. Itt minden a helyén van, mindenki olyan, amilyennek lennie kell. A prof jóságos, demokratikus és férfias. A felesége mosolygós, takaros és kacéran nőies, de meg nem csalná az urát, csak majdnem. A házvezetőnő családi bútordarab, bájos idős hölgy, öreg gavallérjával majszolja a kuglófot és a habos kávét, ahogy a képeskönyvekben meg van írva. Brinkmannék háza? Hát az is olyan, mint tündér a mesékben, megbúva a természetnek a lágy ölén, és azt hiszem a kerítése kolbászból van. A klinikán is minden csillog-villog. Az ápolónők türelmesek, nem tesznek el senkit láb alól, (mint a bécsiek), cirógatják a beteget: kivétel a főnővér, aki, mint minden filmben, utálatos banya. De ez így van rendjén. Itt senki nem ad hálapénzt, mindenki meggyógyul, még a műtétek is üdítő szertartással mennek végbe, mintha csak egy születésnapi tortát szeletelnének fel. Nem lennék meglepve, ha a beteg hasából egy feketeerdei kakukkos óra madárkája pattanna ki, jelezve a sikeres műtét végét.

Semmin nem tudok úgy elandalodni, mint a Klinikán. Azaz hogy tudnék, ha nem lennék megverve közép-keleteurópai reminiszcenciákkal és a többi műsorban látottak-hallottak nem mérgeznék meg élvezetemet.

Fekete-erdő... Erről az jut abba a buta magyar eszembe, hogy itt ered a Duna. A pompázatos táj a folyócskával, meg a nagy víztükörrel szinte kínálja magát: milyen remekül neki lehetne menni ennek a tájnak buldózerekkel, milyen klassz behemót vízlépcsőt lehetne belőle építeni, aztán rájönni, hogy hülyeség volt félbehagyni, betemetni az egészet, tüntetni, népszavazni, interpellálni. Ehelyett ezek a nyavalyások itt lovagolnak a réten, pisztrángoznak és mártogatják a kuglófot a habos kávéjukba.

Käti már terít is a reggelihez a kertben, ropogósra keményített abrosszal, a tálcán hemendegsz, pirított kenyér, vaj, dzsem. Minden olyan felhőtlenül szép. Käti mégis bedobja rendes heti sértődését, el van keseredve. Úgy látszik, nem hallotta az örömhírt a magyar televízióban, hogy hamarosan felemelik a nyugdíjat.

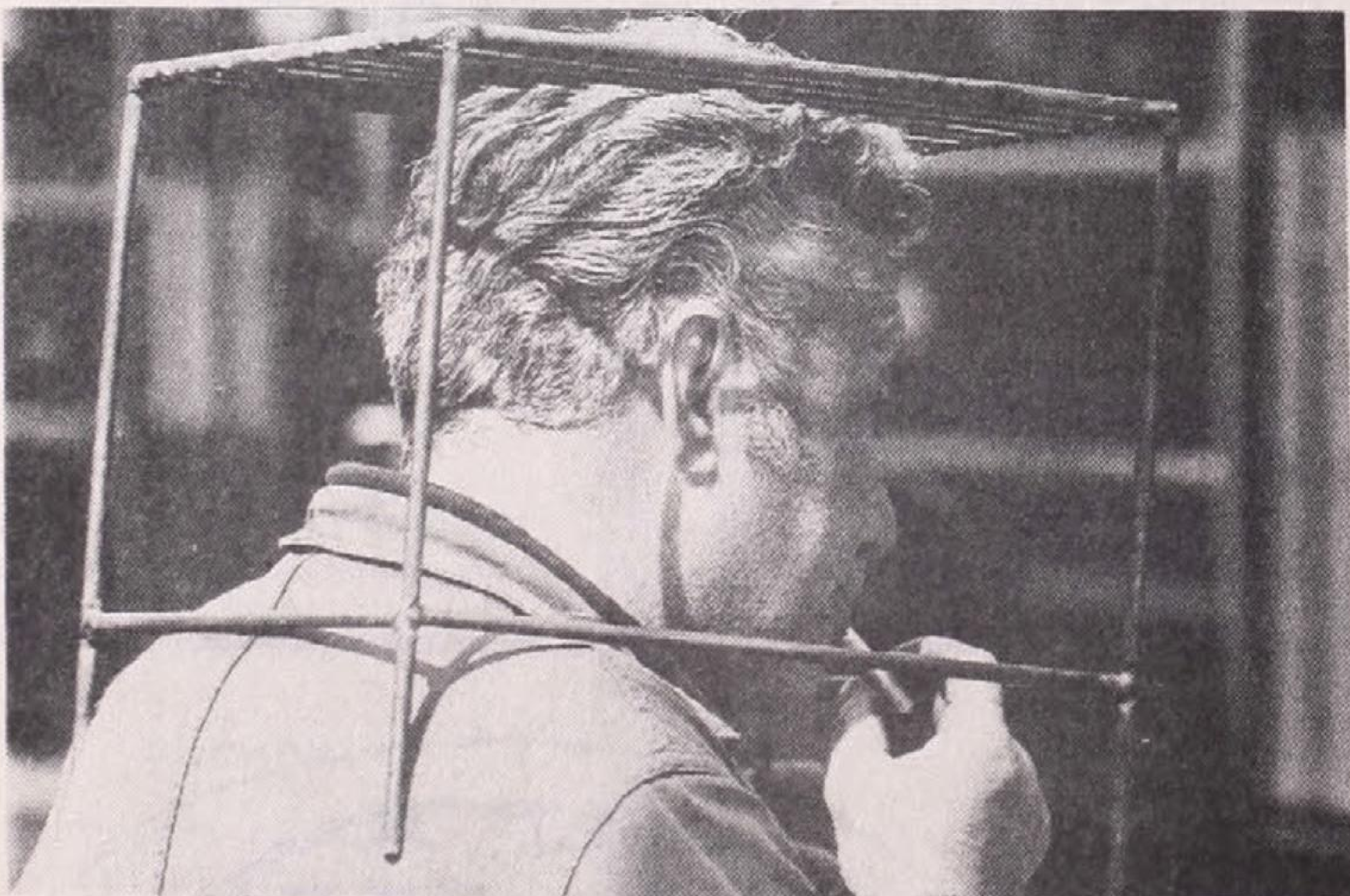
Vége a napnak. Brinkmann professzor hazatér, ölébe kapja kis feleségét, aki rávillogtatja bájos fogsorát, ad egy puszit, kap egy puszit, a hold felszáll a Fekete-erdő fölé, a Klinikán kialszanak az utolsó lámpák, az ügyeletes orvos is pihenni tér, csak mi maradunk ébren, várjuk a Napzártát, kit ásták ki a köztemetőben, melyik pribék vesztette el emlékezőtehetségét, miért nem ül össze a kerekasztal, hol lopott a tanácselnök, hová tűntek a periratok, mennyivel megy föl a szén ára, s van-e még magyar dal Váradon...

Klinikai eset vagyunk, de legalább nem unatkozunk.

Novobáczky Sándor

FOTÓSAROK

A GONDOLAT SZABADSÁGA

Száll, röpül a képzelet, csak a korlátok szabnak határt a fantáziának.

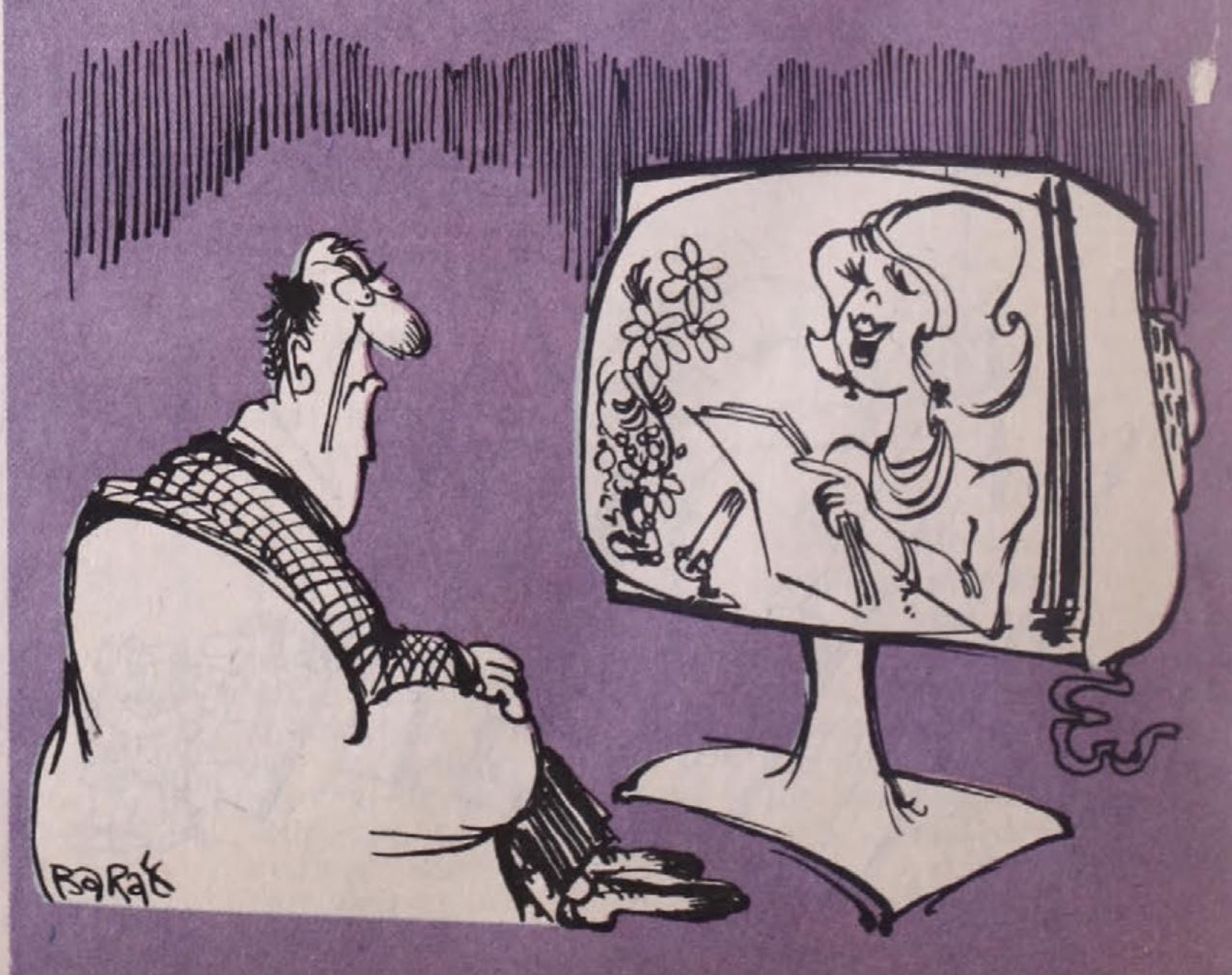
„Korlátok pedig nincsenek" — gondolta Könyves Kálmán, ám volt annyira bölcs, hogy korlátok helyett boszorkányokat mondjon.

Sokak szerint ma már a korlátok sem olyanok mint régebben. Akkoriban egy-egy jó korlát évekig eltartott, ma pedig? Még haza sem vitte az ember, máris tönkremegy, s máris vehet másikat.

Sok minden juthat eszünkbe a korlátokról, de a leginkább időt álló gondolatokat feltehetőleg a költő vetette papírra, amikor így verselt: „Bátor vagyok, mindent merek, / a levesből kétszer is merek, / azt gondolom, amit akarok, / s arra, amire merek".

efespé

(Pető Zsuzsa felvétele)

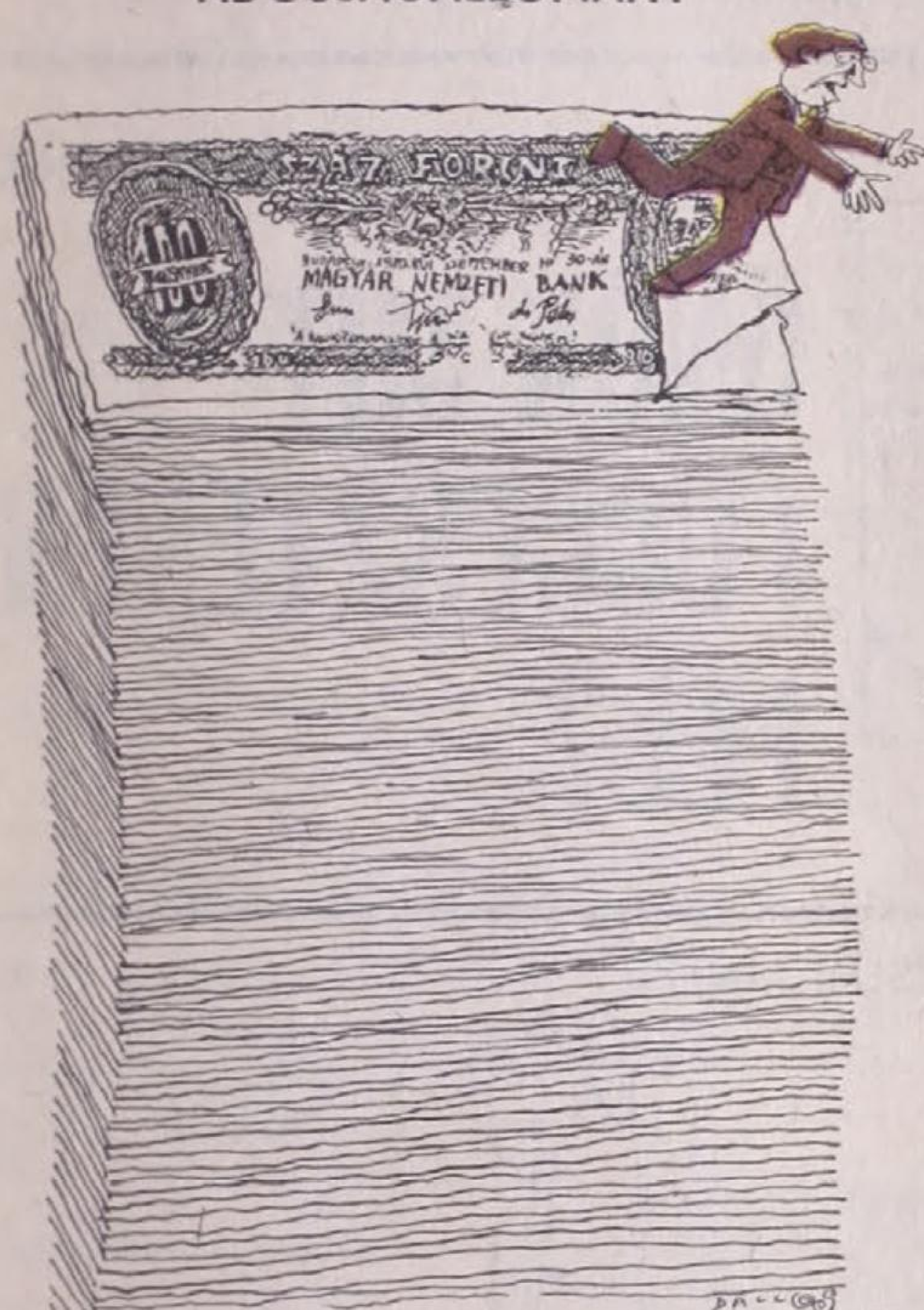

– A nagy sikerre való tekintettel megismételjük az elmúlt havi áremeléseket.

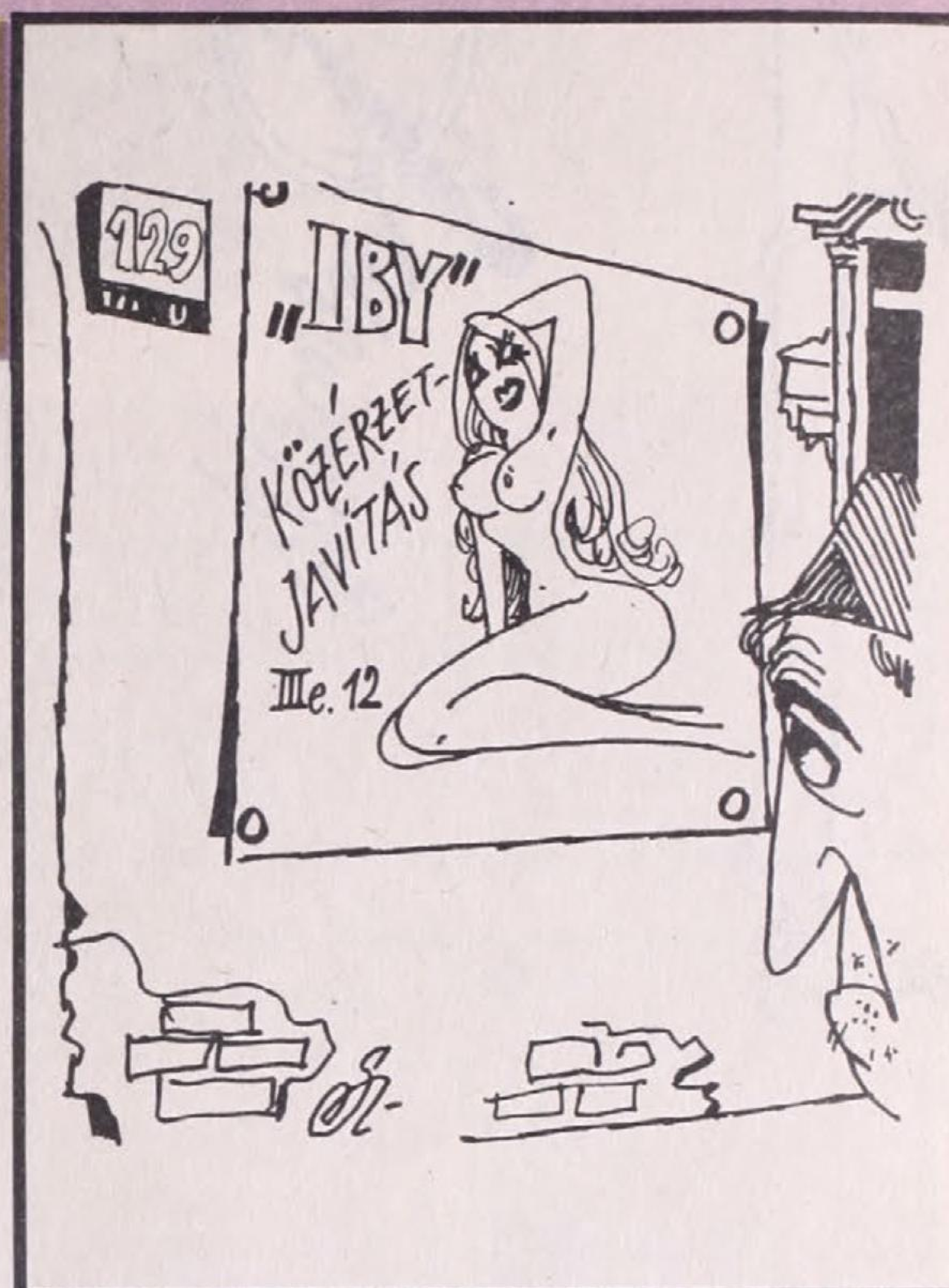

Komárom: 120 percig volt hivatalban az első titkár

AZ ELSŐ TITKÁROK ÓRÁI MEG VANNAK SZÁMLÁLVA?

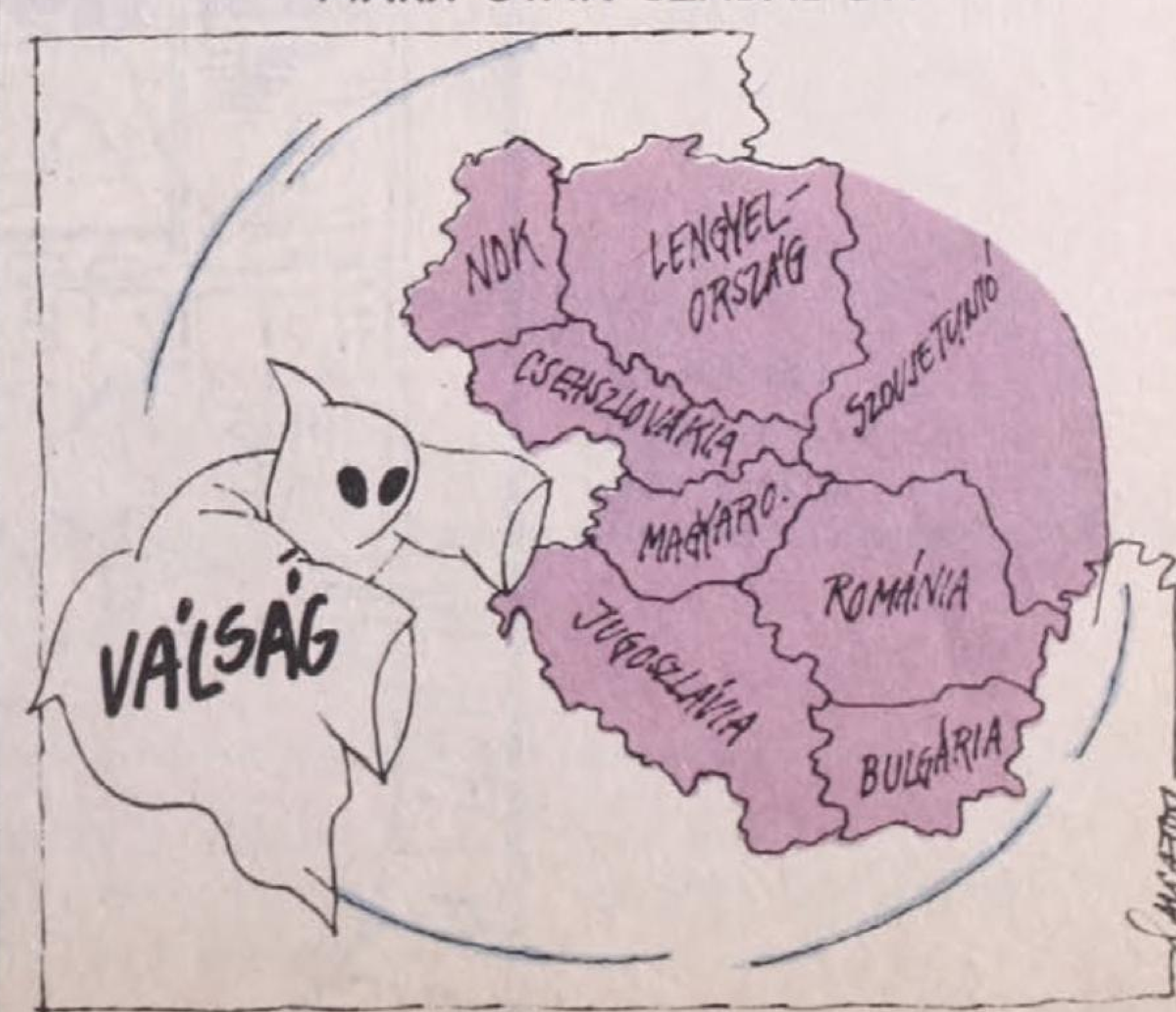
– Jó, jó, közpénzekből építettem a házamat, de inkább herdáltam volna el?

A RENDŐRSÉG KÉRÉSE

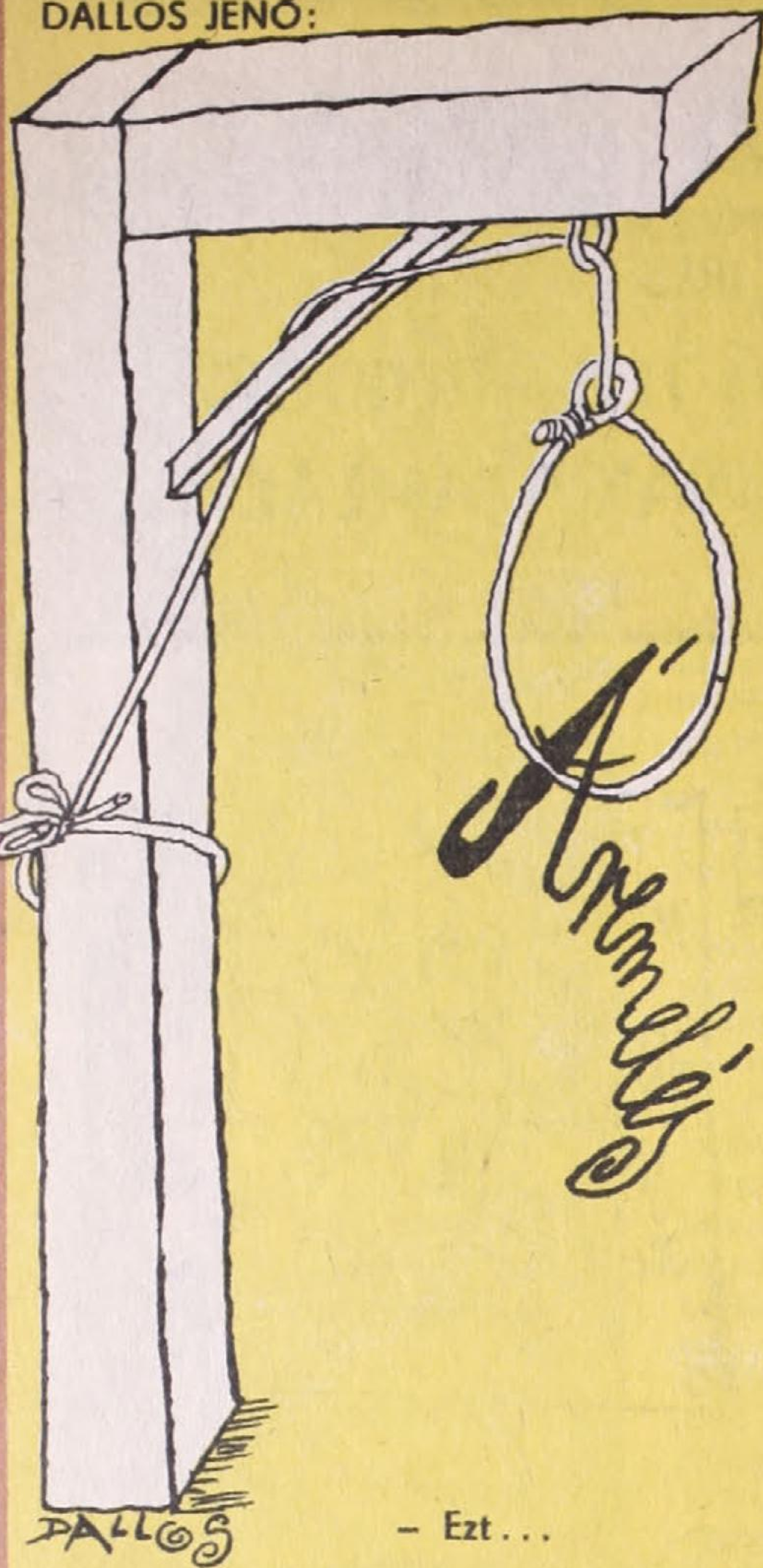
Keressük Kovács 13. János rendőr őrmestert, aki a múlt szerdán lakásáról ismeretlen helyre távozott. Személyleírása: kb. 170 cm magas, sovány testalkatú, haja, szeme barna és bajusza közvetlenül az orra alatt helyezkedik el. Ruházata: előírásos. Különös ismertetőjele, hogy szünet nélkül a következő mondatot ismételgeti: „Nem, én nem vagyok olyan!"

W. B.

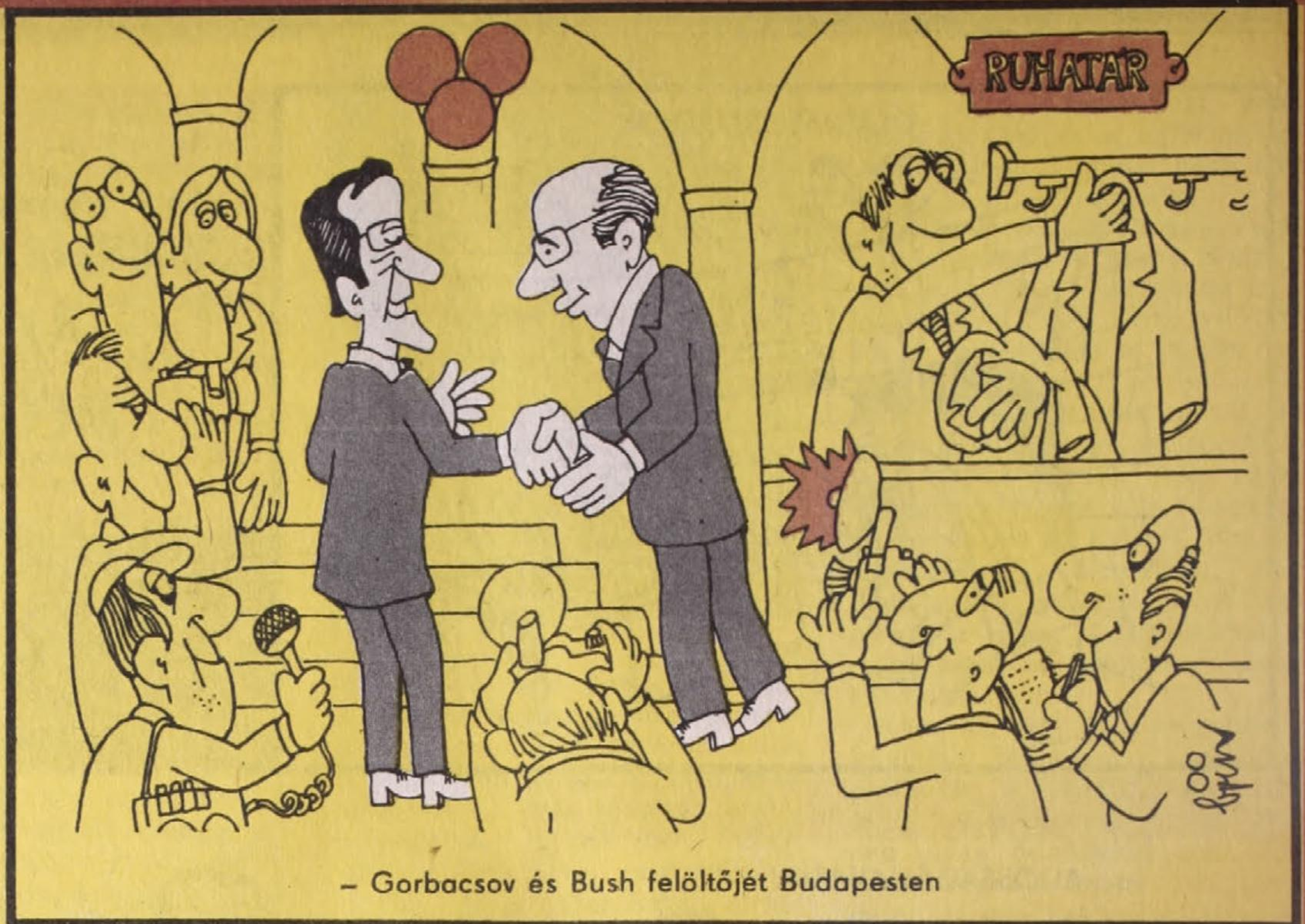
Kísértet járja be (Kelet)-Európát...

DALLOS JENŐ:

– Ezt . . .

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

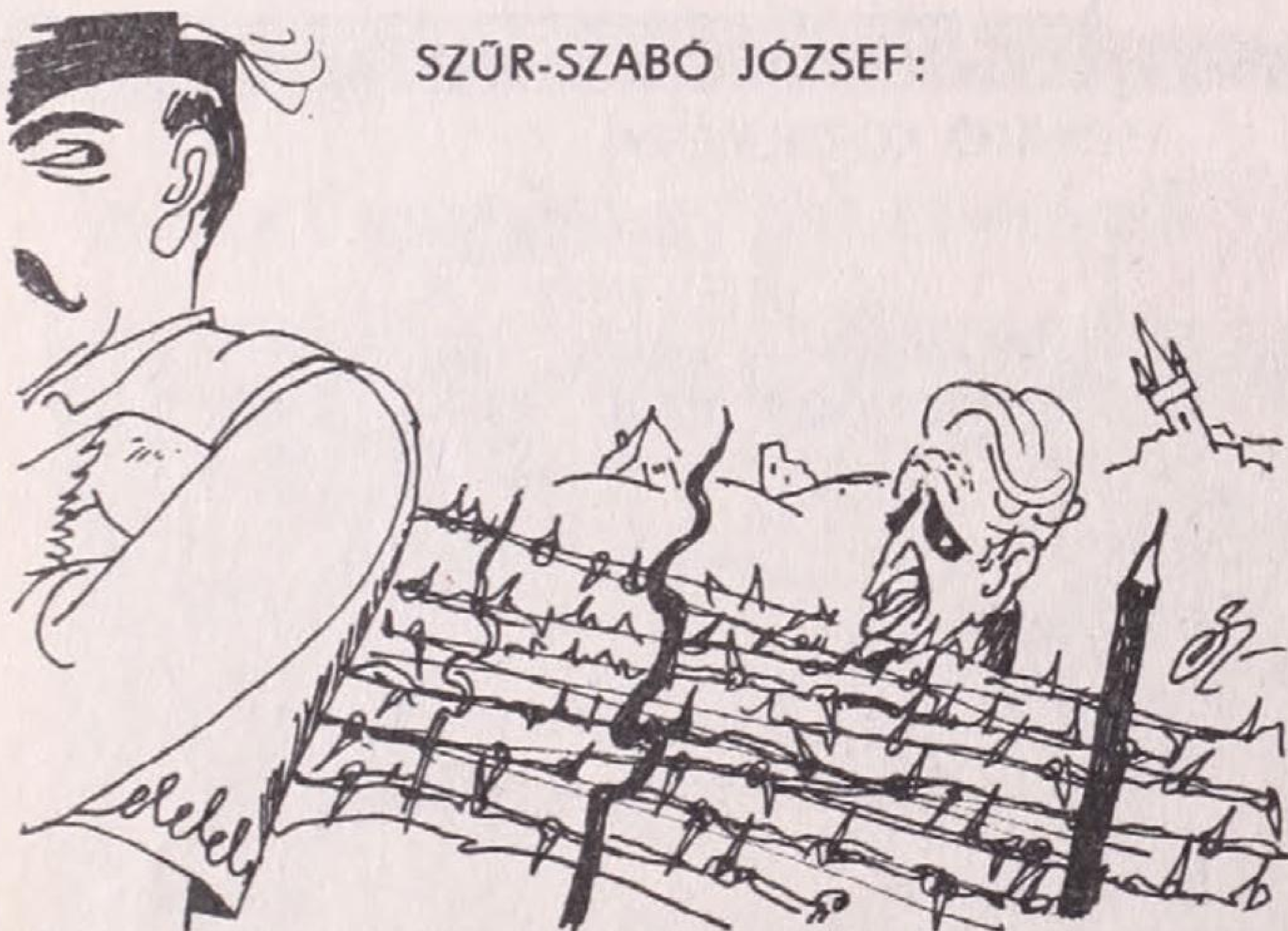
– Gorbacsov és Bush felöltőjét Budapesten

MEGKÉRDEZTÜK ÖNMAGUNKAT:

ÖNÖK MIT FÜGGESZTENÉNEK FEL?

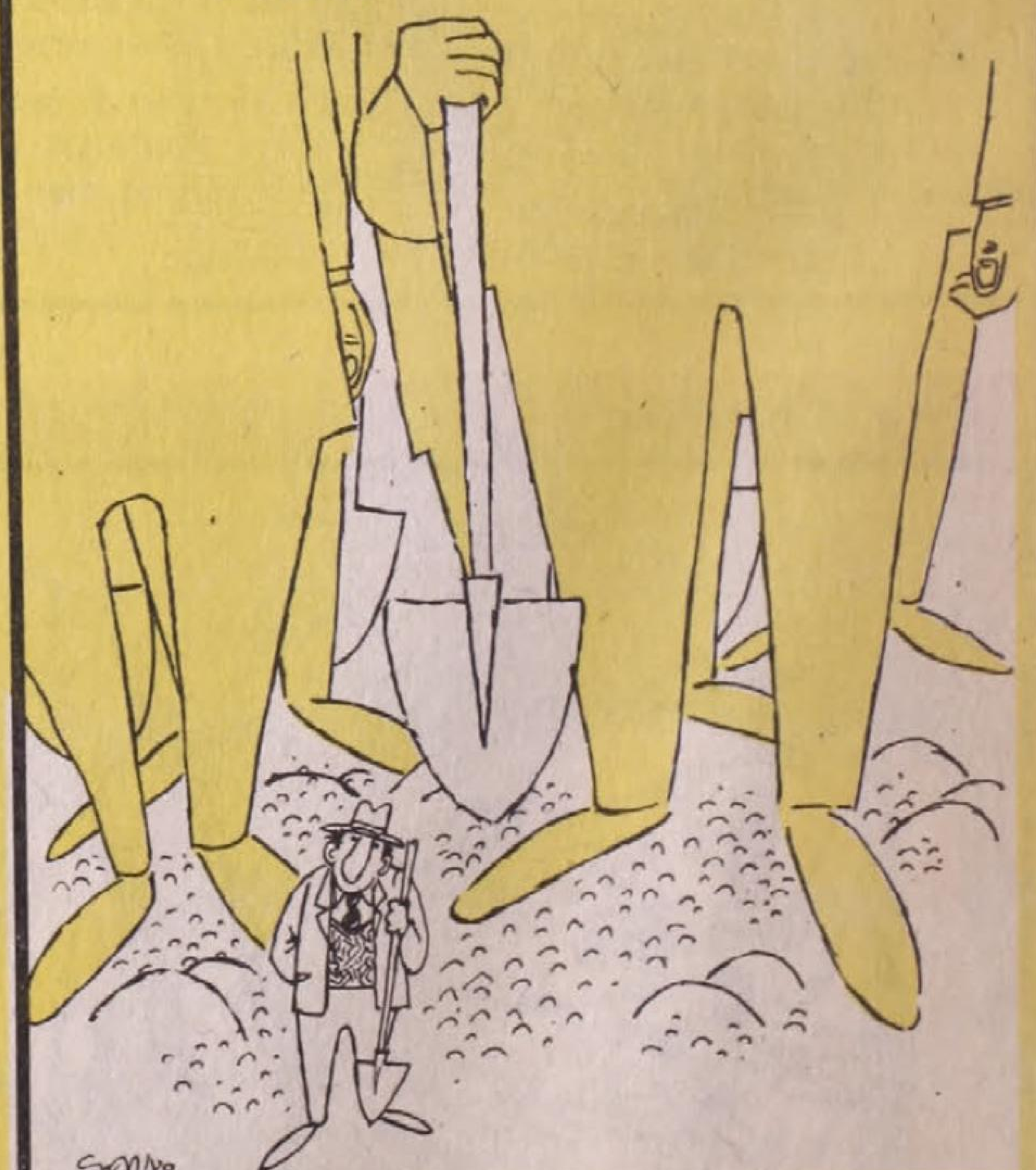
SZŰR-SZABÓ JÓZSEF:

– Az egyik szomszédom iránti testvéri barátságot!

FÖLDI IVÁN:
A sajtót, a rádiót, a TV-t, mindjárt kevesebb lenne a baj az országban.

CSEHI JÁNOS:

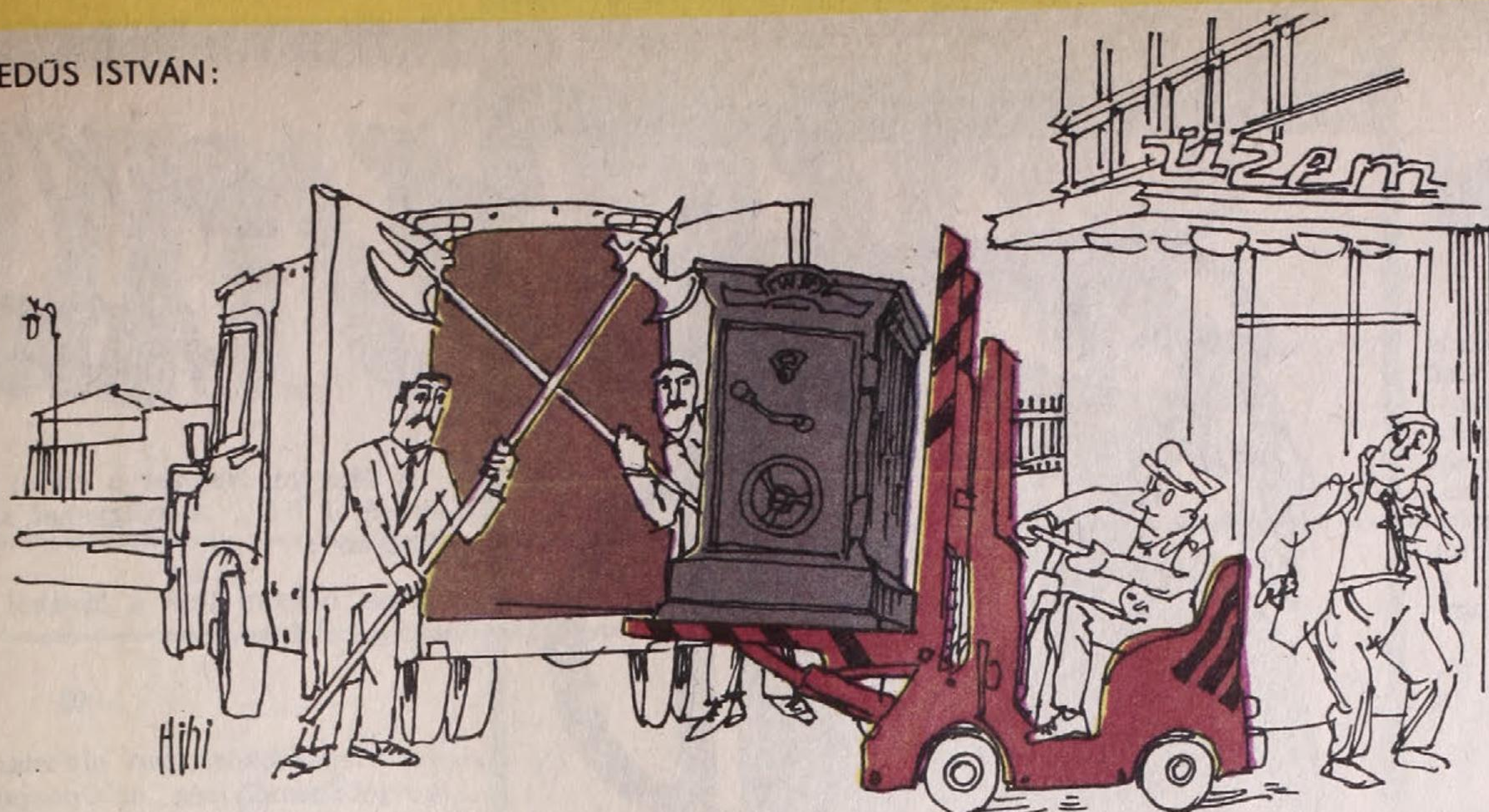
– Az áskálódásokat

LEHOCZKI ISTVÁN:
– Mit, vagy kit?

SZILÁGYI GYÖRGY:
Élvezzük inkább a jó nyári meleget,
felfüggesztettek itt, sajnos, már eleget...

HEGEDŰS ISTVÁN:

– . . . a nyereségelvonást

PETERDI PÁL:
A bizonytalan időket. Nem bizonytalan időre.

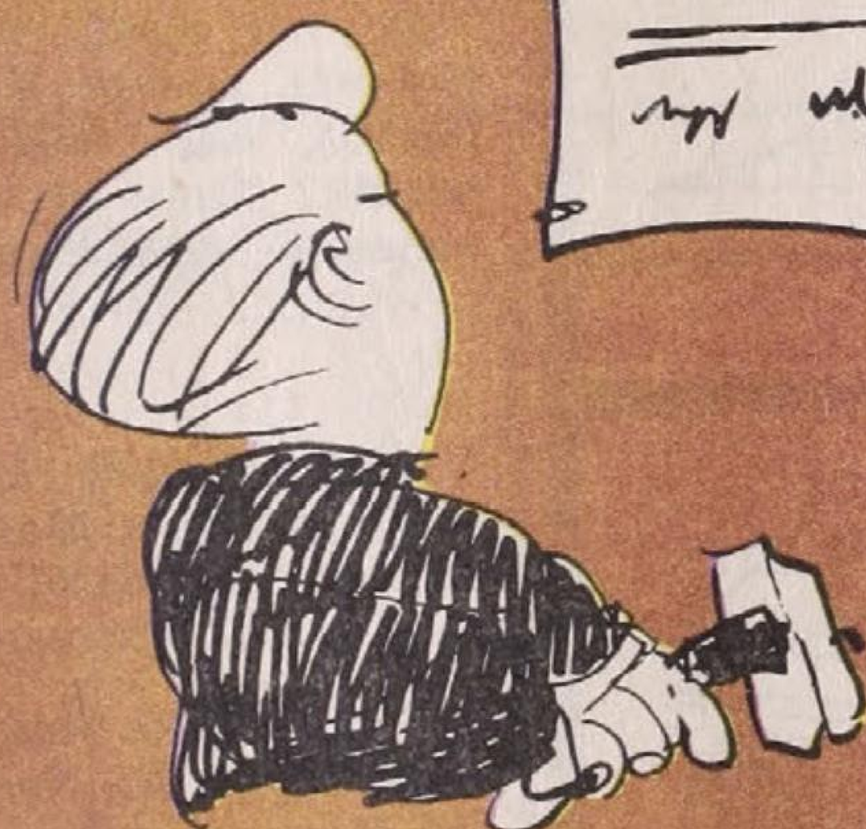
VEZDA JÁNOS:
A függőségeinket.

ÁRKUS JÓZSEF:
Néhány jelszót. Például: „Földet vissza nem adunk!", „Minden hatalom a dolgozó népé!", „Párt és KISZ, győzelemre visz!" A felsorolást helyhiány miatt nem folytatom.

SAJDIK FERENC:

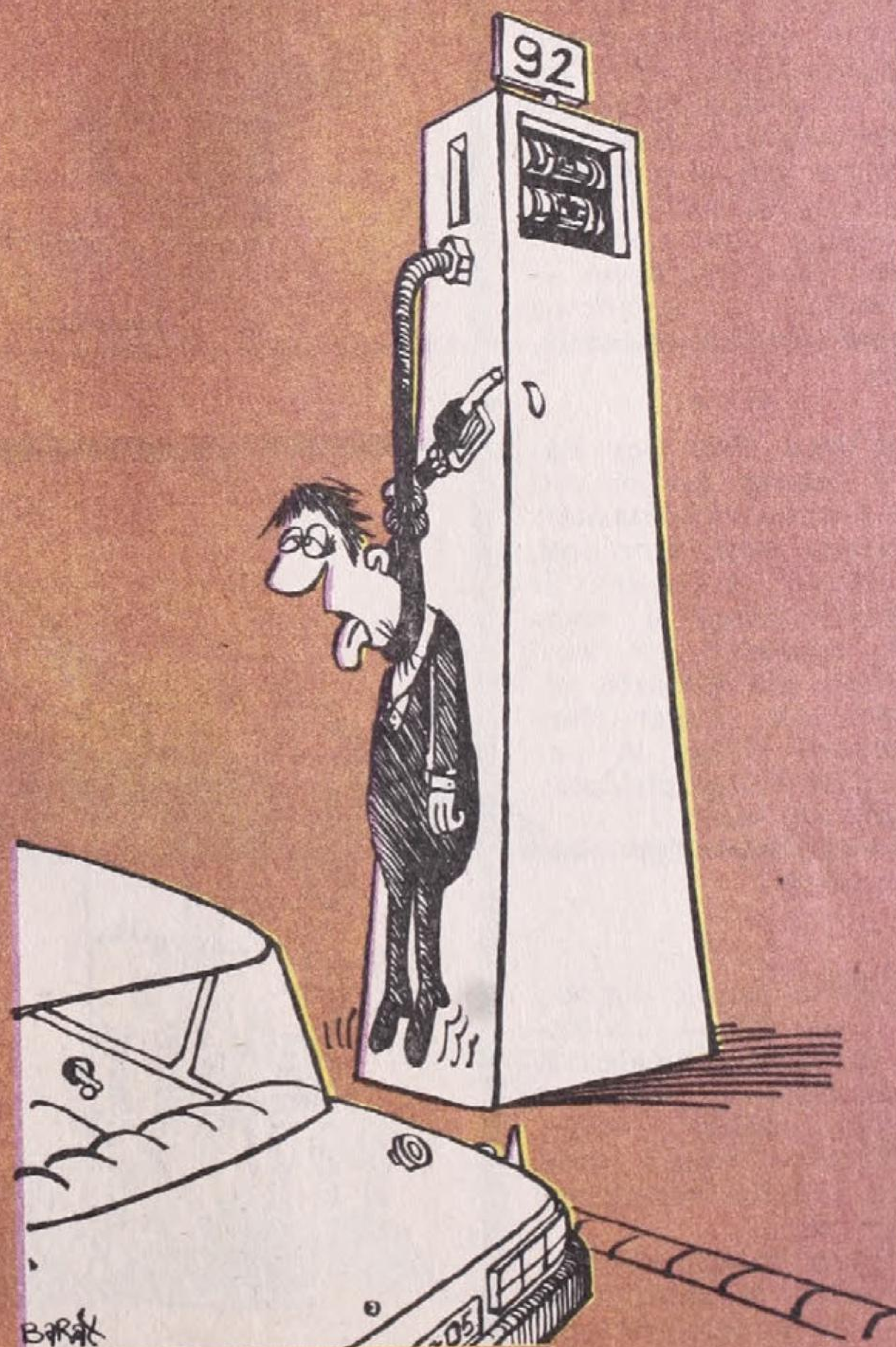

MÜNZ ANDRÁS:
A rendkívüli állapotot. Még mielőtt kihirdetnék.

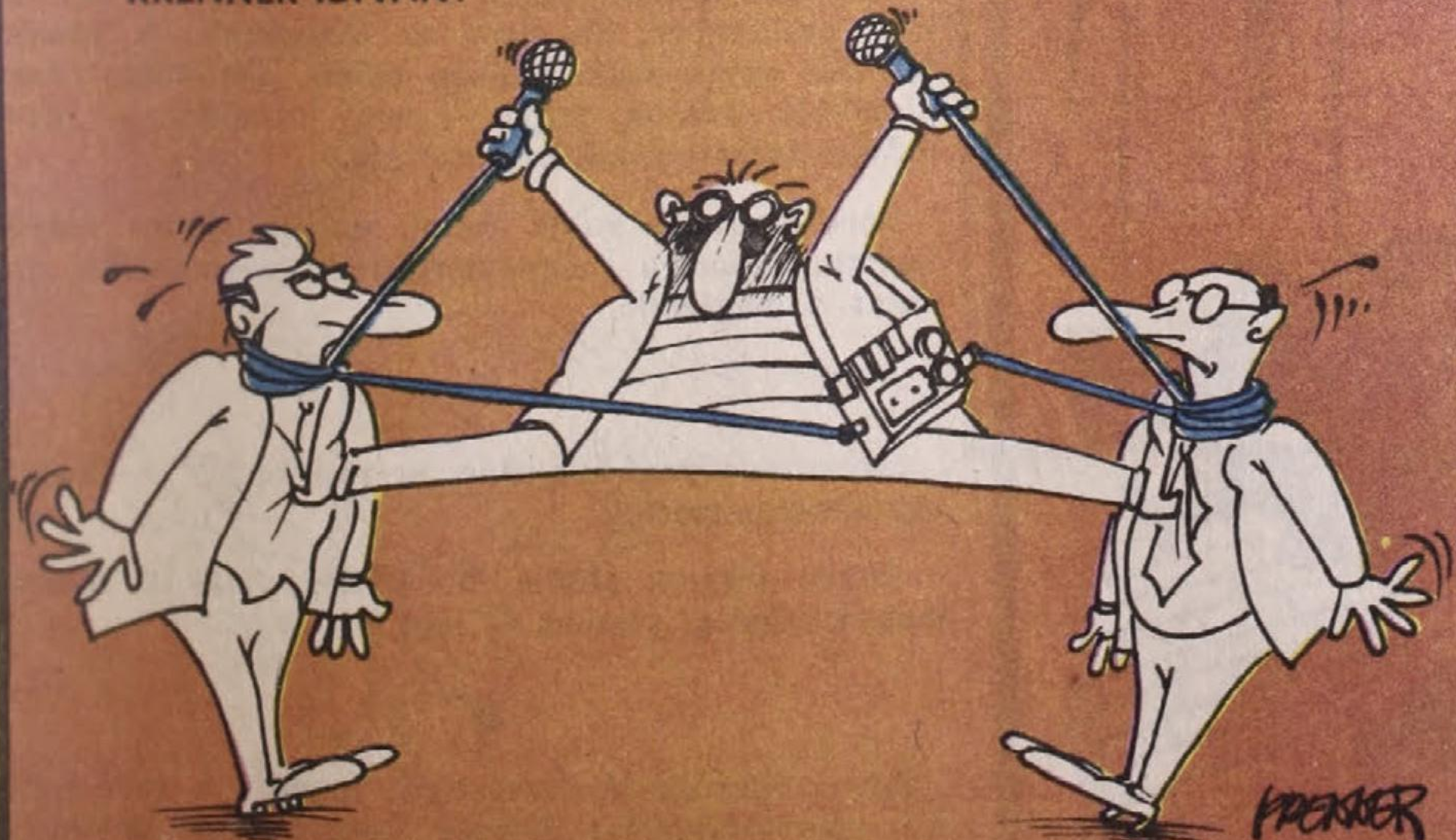
Szabaduló levelünket, a falra.

BARÁT JÓZSEF:

– Az autózást

KRENNER ISTVÁN:

– Az ellentmondó hivatalos nyilatkozatokat

FÖLD S. PÉTER:
Az adócsalás fogalmát. Helyette bevezetném a jogos önvédelem kifejezést.

TRIBÜN

Az angol trónörökös lova megnyerte első versenyét. Aztán megbukott a doppingvizsgálaton. Károly herceget persze vétlennek minősítették, de a győzelemért járó ezer fontot vissza kellett adnia. A trónörökös méla kommentárja:
— Azt hiszem a jövőben megmaradok a lovaspólónál.

* * *

Jacksonville kosárlabdázói 37 pontos, elsöprő győzelmet arattak a Kentucky felett. Meccs után megkérdezték Bill Jonest, a diadalmas csapat edzőjét, vajon számított-e ilyen sikerre, akár legmerészebb álmaiban is?
— Szó sincs róla — mondta a mester. — Az én legmerészebb álmaimban ugyanis véletlenül se fordul elő a kosárlabda.

* * *

Pete Rose-t, az egykori baseballcsillagból vált menedzsert megbüntették, mert saját csapatára fogadott a könyveseknél. Rose dühöngve jött el a fegyelmi tárgyalásról.
— Ha ma verekednem kéne valakivel — mondta —, ugyancsak sajnálnám az ellenfelemet.

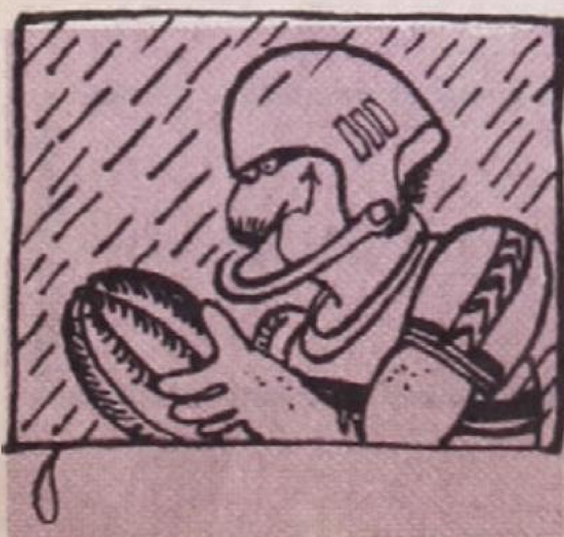
* * *

Alfred Cole egy hatalmas horgot vitt be Lorenzo Thomasnak. Thomas megtántorodott, majd a köteleken át kibukfencezett a ringből, egyenest az első sorban ülő ötszörös világbajnok, Sugar Ray Leonard ölébe. A peches fiú kettőt pislogott, aztán így kiáltott:
— Jóságos ég, még egy hóhér!

* * *

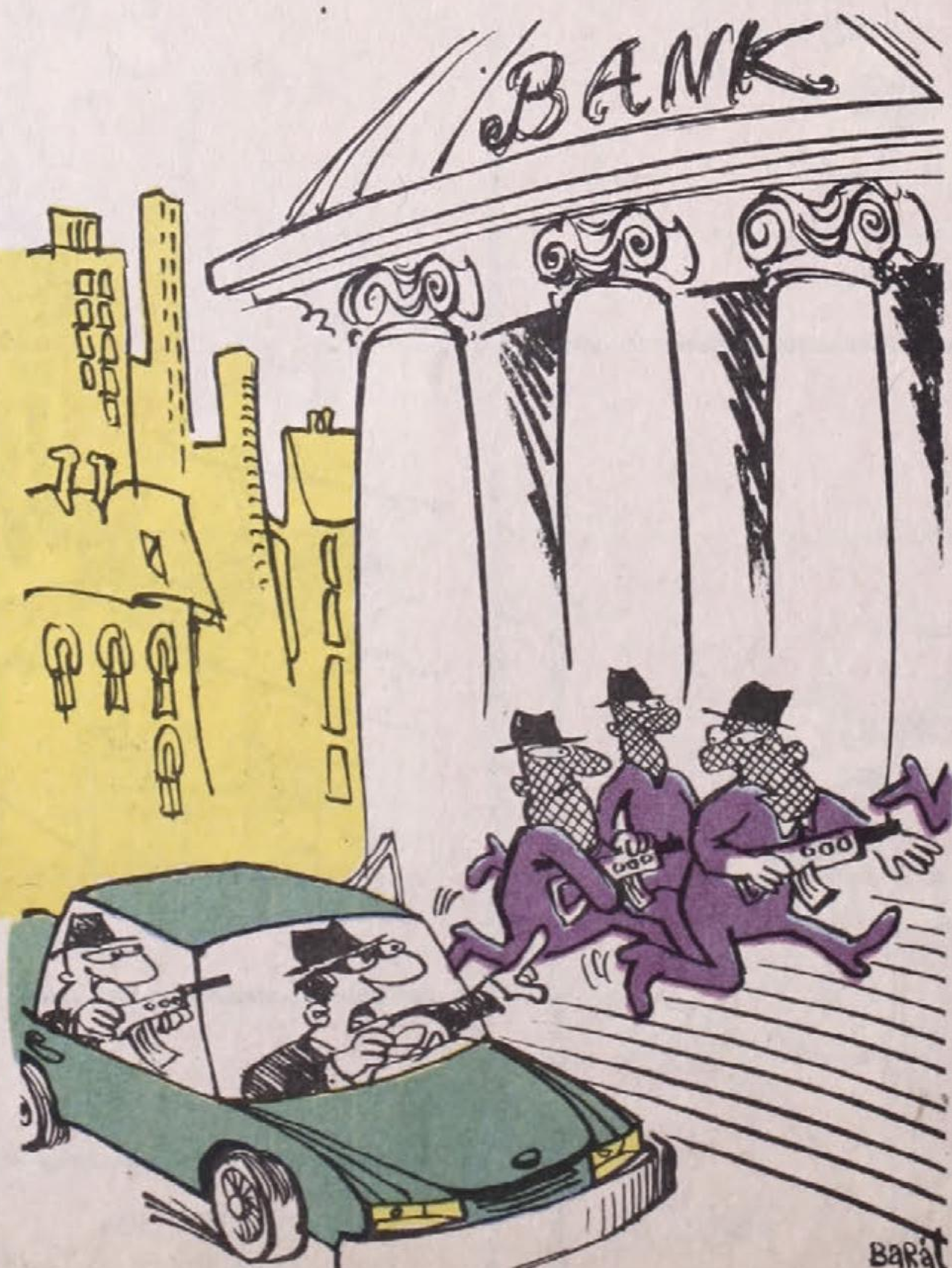
Fennállásunk legjobb szezonja — kiáltotta Bob MacDonald, a Washington egyetem baseball edzője. — Tizennyolc forduló után még mindig veretlenek vagyunk.
Aztán valamivel csendesebben hozzátette:
— Az is igaz viszont, hogy csak egy meccset nyertünk. A többi tizenhetet elmosta az eső.

(p. p.)

ZÁSZLÓ

— Előbb kérdezzétek meg, hogy az akció menynyi többletterhet ró a lakosságra!

BAKI BAKI HÁTÁN

A Magyar Nemzet a chilei Lonquimay vulkán kitöréséről ír: „ A völgyeket széles *lavinafolyam* öntötte el."

Íme, hogyan lesz a lávából lavina, a tűzhányóból pedig hóhányó.

•

A Népszabadságban olvastam, hogy egy nyugdíjas szovjet személyiség *„az Ogonyok című hetilap munkatársainak emlékeiről* beszélt".

Miért nem a sajátjairól? Hacsak nem arról van szó, hogy emlékeiről beszélt a hetilap munkatársainak. De akkor azt is kell írni.

•

Orwell *1984* című könyvéről olvasok a Magyar Nemzetben. Egyebek közt ilyesmit: „Sok példány került Magyarországra is [. . .], s lám *nem dőlt össze tőlük a rendszer."*

Hadd helyesbítsem itt is a szórendet: nem *tőlük* dőlt össze.

Alább ez áll a cikkben, Orwell félelmeiről: „nagyon is indokoltak *már 1948-ban* is. Ő ugyanis — hasonlóképpen, csak *korábban,* mint Arthur Koestler tette a nálunk mostanában »rehabilitált« *Sötétség délben* című kötetében — elsősorban a lelkekben okozott pusztításra koncentrál..."

No már most, vajon 1948 mitől korábbi dátum 1938-nál, amikor Koestler belefog említett művének írásába, vagy akár 1940-nél, amikor regénye megjelenik? Nincs itt valami zavar ezúttal nem a szó-, hanem a sorrendben?

•

Az elszabadult ragok című nyelvi kórtünetre szolgáltat példát a Magyar Hírlap alábbi mondata: „levélben *tájékoztatta* Háromszéki Pál vezérigazgató*val*, hogy orvosi felügyelet alatt áll".

Vagy közölte vele, vagy tájékoztatta, de akkor nem vele, hanem őt. Nem tudom, kiből miért lesz hírlapíró Magyarországon; aki jobban van értesülve nálam, kérem, sürgősen tájékoztasson velem.

•

Azt sem tudom, kinek ír az újságba egy-egy fölkért szakember, ha nem az olvasónak. A Magyar Nemzet egyik szakcikkében előbb *„vagyonfedezeti alap"*-ról olvasok, majd — nem viccelek! — *„vagyonfedezet-biztosítási alap"*-ról.

Ezek után jó volna tudni, milyen alapra helyezkedem. Talán a megnemértésfedezet-biztosítási alap volna a megfelelő.

•

„Ártatlanságunkhoz nincs semmi kétség" — hallom egy tévériportertől.

Ahhoz viszont aligha fér kétség, hogy e mondat magyarságához viszont — *van kétség...*

•

Egy labdarúgó-játékvezetőről mondja a tévé veterán sporttudósítója: *Először* Veszprémben *debütált."*

Ez ám a szerencsés fickó! Többször is debütálhat!

Timár György

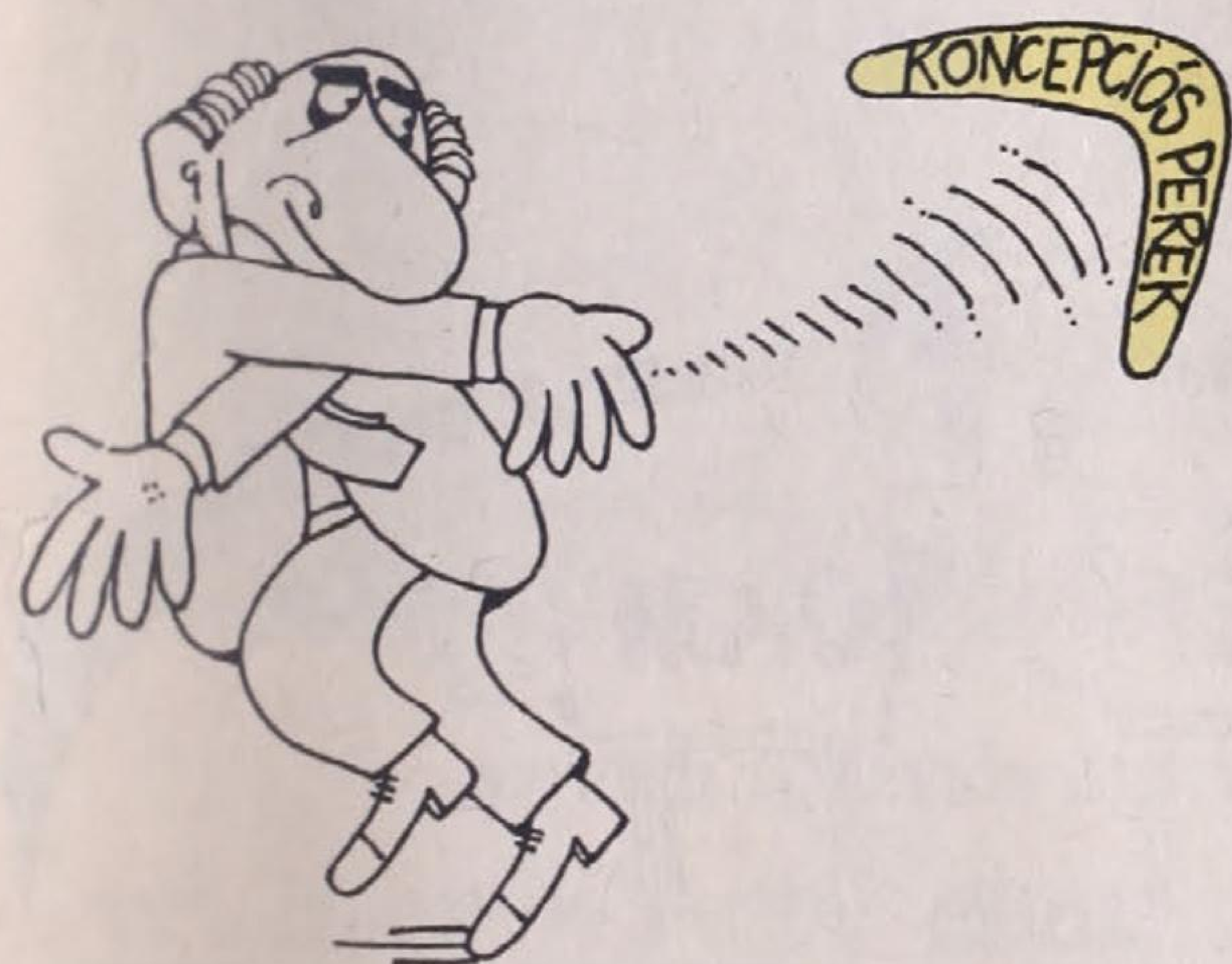
Bumeráng

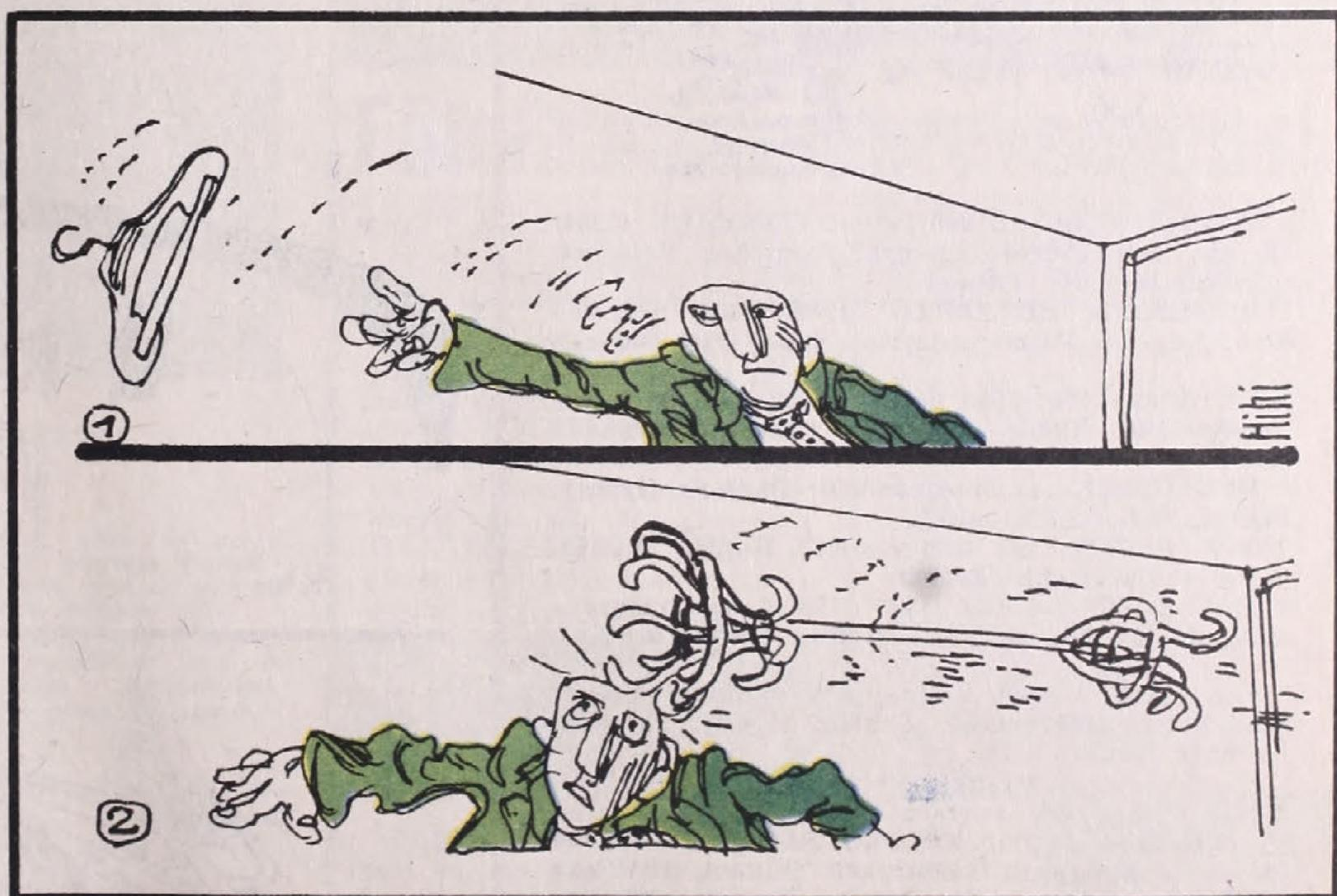
11

DALLOS,
LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
FÜLÖP

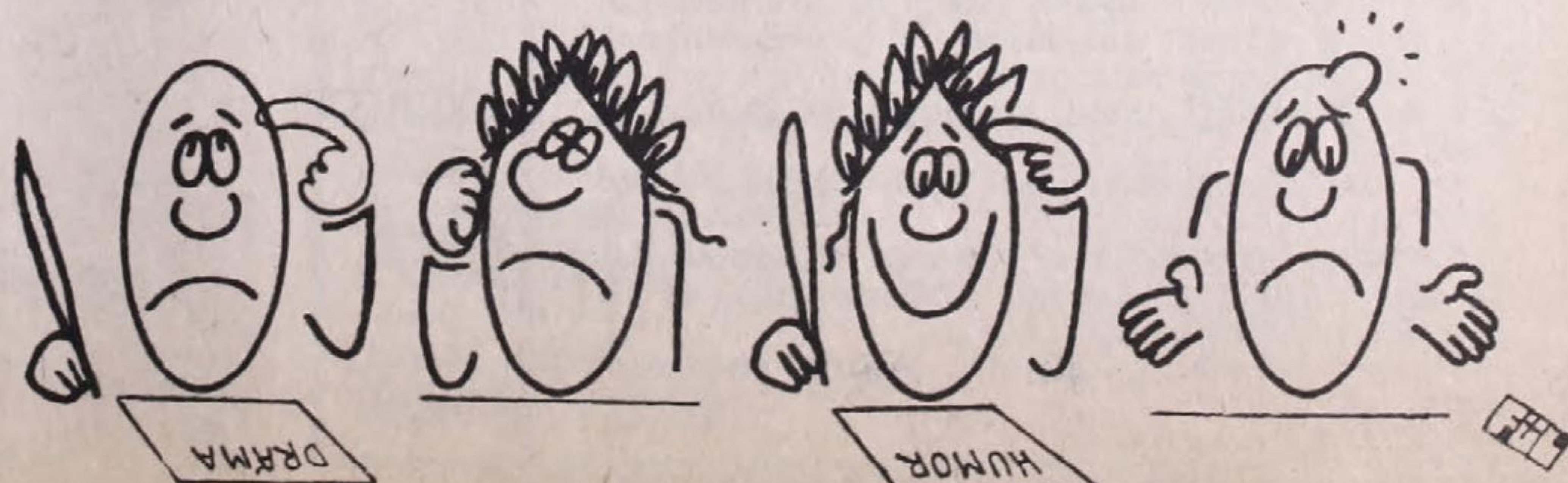

HIRDETÉS — EREDMÉNYHIRDETÉS

Még a múlt évben hirdettük meg a „Reklámban ismerjünk tréfát" pályázatunkat, amelyet a nagy érdeklődésre való tekintettel időközben két hónappal meghosszabbítottunk. Már akkor látszott, hogy a beérkezett és többségükben a Ludas Matyi karikaturistái által humorra hangszerelt hirdetések mind mennyiségben, mind tartalmi változatosságban felülmúlták a várakozást. Ezért a Hírlapkiadó Vállalat a szerkesztőség javaslatára számban és összegben jelentősen megemelte az eredetileg kitűzött pályadíjakat.

A Ludas Matyi szerkesztősége, a Hírlapkiadó Vállalat és a Magyar Reklámszövetség képviselőiből álló bírálóbizottság az egyes jutalmazási kategóriákban az alábbi döntést hozta:

I. díj: 15 000 forint: ÁPISZ (1989/20. szám, megrendelő: Surányi Csilla, rajzolta: Sajdik Ferenc).

II. díjak: 12 000—12 000 forint: COMPACK (1988/50. sz., megrendelő: Lengyel Domokos Erzsébet, rajzolta: Hegedűs István).

HUNGÁRIA BIZTOSÍTÓ (1989/6. sz., megrendelő: Nógrádi Pálné, rajzolta: Balázs-Piri Balázs).

III. díjak: 7500-7500 forint: TÉKA (1989/7. sz., megrendelő: Nyakó Istvánné, rajzolta: Hegedűs István.)

MÉH (1989/10. sz., megrendelő: Deutsch György, rajzolta Lehoczki István).

OTP (1988/52. sz., megrendelő: Kornai Tamás, rajzolta: Balázs-Piri Balázs).

SKÁLA REKLÁMSTÚDIÓ (1989/9. sz., megrendelő: dr. Takács Ildikó, rajzolta: Takács Zoltán).

A **Reklámszövetség különdíja: 7500 forint: VIDIA (1989/8. sz., megrendelő: Czobor Mihály, rajzolta: Krenner István).**

A pályázat olvasóink körében nagy érdeklődést keltett, több ezer szavazat érkezett szerkesztőségünkbe. Ezek alapján a **KÖZÖNSÉGDÍJAT (12 000 forint) a Budapesti Likőripari Vállalat hirdetése (1989/4. sz. megrendelő: Marosi Zsuzsa, rajzolta: Barát József) nyerte.**

A reklámokra voksolók közül a szerkesztőségünkben megtartott sorsoláson alábbi olvasóinknak kedvezett a szerencse:

Budai Lászlóné, Aszód, Kondoros tér 29/A., 2170 (5000 Ft.)

Krajczár Gyula, Budapest V., Irányi u. 9. 1056 (5000 Ft.)

Vígaszdíj: Tímárné Nagy Zsuzsa, Budapest XI., Brassó-köz 10. 1112 (eredeti reklámgrafika, az alkotó által dedikálva.)

A nyerteseknek gratulálunk. A nyereményeket postán küldjük el.

DEMOKRATA KISKIRÁLY

– Vadászkastélyunk a továbbiakban nyitva áll a nyugdíjas természetbarátoknak . . .

NYUGDÍJAS

A NAGY MUTATVÁNY

VITAKÖR

AZ OLVASÓ ÍRJA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Működőképes, régi típusú Consul vagy Continental márkájú írógépet; — Régi varrógépet (hibásat is); — Biciklire szerelhető Dongó-motort; — A Görögországi útipraktikum c. könyvet; — VW „Bogár"-ral kapcsolatos mindenféle könyvet, újságot, kiadványt; — A Neoton familia Napraforgó, Csak a zene és Menedékház című nagylemezeit; — Régi, AT 1461 A-Orilux típ. tévébe való PCL-86-os hangcsövet; — Rick Wakeman 1984. című nagylemezét (kazettán is megfelel); — Az Ez a divat 1986. áprilisi számát; — A Hungária együttes Tűzveszélyes c. nagylemezét és a Dolly Roll: Mexico c. kislemezét.

KÍNÁLNAK: Color Star színes tévét; — Használt Medicor kvarclámpát; — Leslie L. Lawrence egyes könyveit; — Szövetkabátot, bársonynadrágot, ruhákat, szoknyákat, cipőket; — Függönykarnisokat; — Ágyat tartozékokkal; — Fekhely mellé való olvasólámpát; — Női ruhákat, cipőket; — Nagyképernyős fekete-fehér Videoton Szuper Sztár tévét; — Két darab gyermekíróasztalt; — Útikönyveket, krimiket, Sík Endre, Moldova György, Végh Antal, Fehér Klára és Passuth László könyveit.

CSERÉLNEK: 30 fm dekoranyagot (150 széles, drapp alapon mályva színű, apró virágos) jó állapotban levő BMX kerékpárra vagy rádiós sétálómagnóra; — Skoda gépkocsiba való üléshuzatot nem színházi látcsőre; — Nagyképernyős fekete-fehér tévét 28-as női kerékpárra; — Jó állapotban levő félautomata mosógépet centrifugával régi írógépre, hintaszékre vagy régi használati tárgyra; — H. Charriére: Pillangó című könyvét az Éjszaka Kairóban és Randevú Rómában c. könyvekre; — Hajdú keverőtárcsás mosógépet vagy filmekkel kapcsolatos folyóiratok bekötött példányait (Filmvilág, Filmszem, Filmkultúra stb.) a Lakáskultúra és az Ez a divat példányait vagy videokazettákat (BASF E 180) régi, működőképes Consul vagy Continental írógépre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

TÁRLAT-VÁLASZ

Ez évi 18. számunkban jelent meg Walter Béla levele „Tanácstalan vagyok" címmel, amelyben azt kifogásolta, hogy a XVIII. kerületi Tanács épületében rendezett kiállítást csak félfogadási időben tekinthetik meg az érdeklődők.

A XVIII. kerületi Tanács V. B. Titkárságától az alábbi választ kaptuk:

A XVIII. ker. Tanács épületében — a tanács munkarendjéhez igazodó nyitvatartással — rendszeresen kiállításokat szervez a Rózsa Ferenc Művelődési Ház.

A Tanács Galéria részben az alkotókat szolgálja díjtalan kiállítási lehetőséggel, ugyanakkor az ügyes-bajos dolgaikat intéző állampolgárokat igyekszik a képzőművészethez közelebb hozni. Mindezek mellett természetesen minden érdeklődőt — iskolai csoportokat is — szeretettel várunk reggel 8 órától, hétfőn 19 óráig, kedden és csütörtökön 16.30-ig, szerdán 18.30-ig, pénteken pedig 16 óráig.

A szombati és vasárnapi nyitvatartást nem tudjuk megoldani, hiszen az épület funkciója nem a képzőművészet szolgálata, munkatársainkat sem ilyen céllal foglalkoztatjuk. Nincs lehetőségünk teremőr alkalmazására és a házmester-portástól sem várható el, hogy a heti pihenő- és szabadnapján folyamatos műszakban ügyeljen a kiállítás és az épület rendjére.

Reithmüller János
Rózsa Ferenc Műv. Ház intézményvezető

Vereczkei Mihály
XVIII. ker. Tanács V. B. titkárságvez.

CÍMLET-VITA

Ez évi 17. számunkban jelent meg dr. Del Medico Imre levele a pénzügyminiszterhez — amelyre több olvasónk is reagált. Del Medico Imre levelében arra tett javaslatot, hogy ki szerepeljen a tervezett, új 5000 forintos bankjegyen.

A Magyar Nemzeti Bank Emissziós Főosztályától az alábbi választ kaptuk:

Az MNB-nek az új bankjegycímleten szereplő motívumokra több elképzelése is volt. Ezek között természetesen szerepelt Széchenyi István arcképe, de szerepelt a levélíró által említett Jókai Mór és Szent István is.

Úgy gondoljuk, hogy minden országban — s így nálunk is — a társadalom és a gazdaság fellendítéséért végzett tevékenységük vagy történelmi tetteik, jelentőségük miatt méltán kerülnek híres személyek bankjegyekre, fizetőeszközökre.

Azt, hogy az új 5000 forintos címletű bankjegyre Széchenyi István arcképe kerül, egy a személyéhez szorosan kapcsolódó létesítmény ábrázolásával, a Bank vezetése sem méltatlannak, sem sértőnek nem érzi, sőt bizonyos mértékig ezzel is az utókor tiszteletét és elismerését kívánja kifejezni.

LŐTTEK A SZERENÁDNAK

Időpont: 1989. május 11., csütörtök, 22 óra 30 perc.

Helyszín: A piros 76-os Ferihegyi úti megállója.

Probléma: Otthagyott bennünket a busz.

Hogy ez miért probléma? Érettségiző osztály vagyunk. Szerenádot adtunk tanárainknak s az ominózis eset miatt elkéstük többek között az utolsó metrót. Késve érkeztünk, tanárnőnk már elaludt, letett látogatásunkról. Sajnos a busz rendszámát nem tudtuk felírni, csak az utána következőét. Annak vezetője elmondta, hogy kollégájának nem ez volt az első esete, s hiába szólnak neki.

Persze az is lehet, hogy részeg bandának nézett bennüknet. Ám ez nem vigasztal minket s tanárnőnket, akinek emiatt nem tudtunk szerenáddal kedveskedni.

Károlyi Norbert és a IV/D.
Budapest

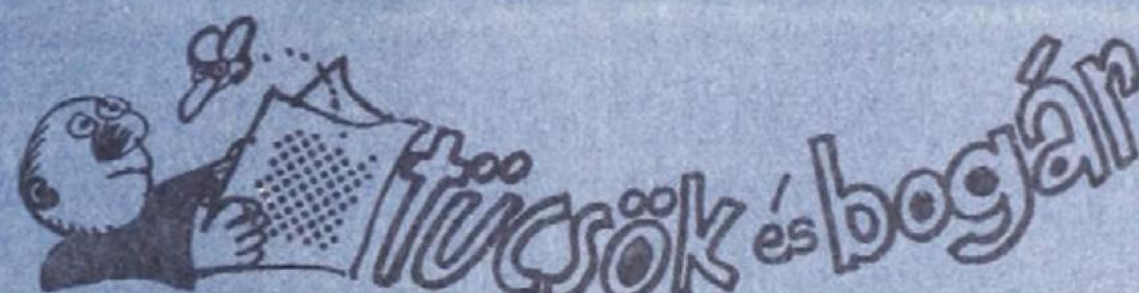
FELSŐBB OSZTÁLYBA LÉPETT...

Szeretem a dobozos Mirelite málnakrémet. A minap találtam a Batthyány téri ABC-áruház mélyhűtőjében és örömmel tettem kosaramba. A biztonság kedvéért megkerestem az árjegyzékben: ára 14,20. Legutóbb is ennyiért vettem.

A pénztárnál a kedves hölgy 15,80-at blokkolt. Szelíden figyelmeztettem. Mire ő egy nyomtatott árjegyzéket mutatott: II. o.: 14,20, I. o.: 15,80 Ft.

Ügyes! Eddig csak egyféle málnakrém létezett. Tudvalevő, hogy ez a termék törődött, sérült gyümölcsből készül. Vajon miből készülhet a II. osztályú?

Szentkirályi Ágnes
Budapest

Föloldani a merevségeket

Rajta, hölgyek!

(A Délmagyarországban lelte Gőgh Sándorné, szegedi olvasónk)

EMLÉKEZÉS A VÁCI CSATÁRA. Kétnapos ünnepségsorozatot rendez az 1949-es váci csata emlékének a Madách-kör. Tudományos tanácskozáson emlékeznek meg a váci nemzetőrtáborról, Görgey tábornok 1949. január 5-i váci nyilatkozatáról, a lengyel légióról, s Pelyach István történész elemzi az április 10-i ütközetet.

Oh, a dicső múlt! Jóságos ég, tényleg negyven éve már?

(A Magyar Hírlapból nyírta Bozó Emil)

kiépítjük a vízvezetéket. Van még más utca is Gyöngyösön, ahol csak kifolyó van, de az idén sem azokat, sem a Pálosvörösmarti utcát Mátrafüreden nem tudjuk vízvezetékkel ellátni. Csak ez az utóbbi hatmillióba kerülne. De megépíttetünk egy ravatalozót Mátrafüreden még az idén hárommilliós költséggel.

Alternatív megoldás!

(A Heves Megyei Népújságból ollózta Ocsai Lászlóné, gyöngyösi olvasónk)

Tbiliszben, új világrekordot állított fel az egyórás amatőr szabadtéri kerékpározásban a szovjet Jurij Lupalenko. A 28 éves sportoló, 48 035 kilométert teljesített a 60 perc alatt. A régi csúcsot 1956 óta az olasz Ercole Baldini. 46 393 km-rel tartotta.

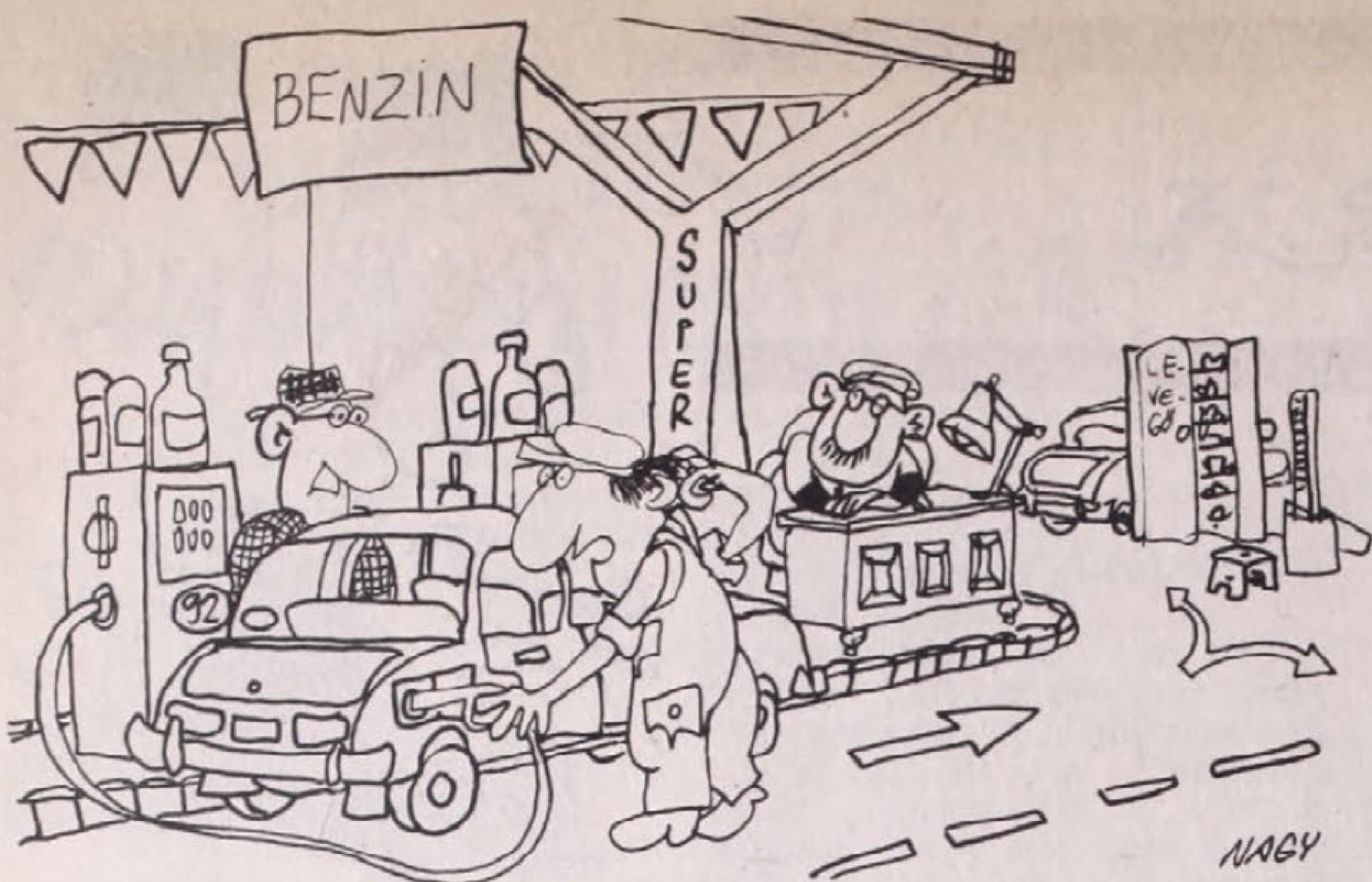
Úristen, ez a fiú egy óra alatt körülbringázta az egész világot, sőt, még rá is tett 8035 kilométert!

(A Magyar Nemzetben fedezte fel dr. Nagy Ferenc)

a vasutat, mert a két gyereket nem lehetett annyi pénzből becsületesen eltartani. Itt a teeszben csaknem ezer forinttal kevesebbet kaptam. Viszont módom volt arra, hogy állatokat tartsak, s így kiegészítsem a fizetést.

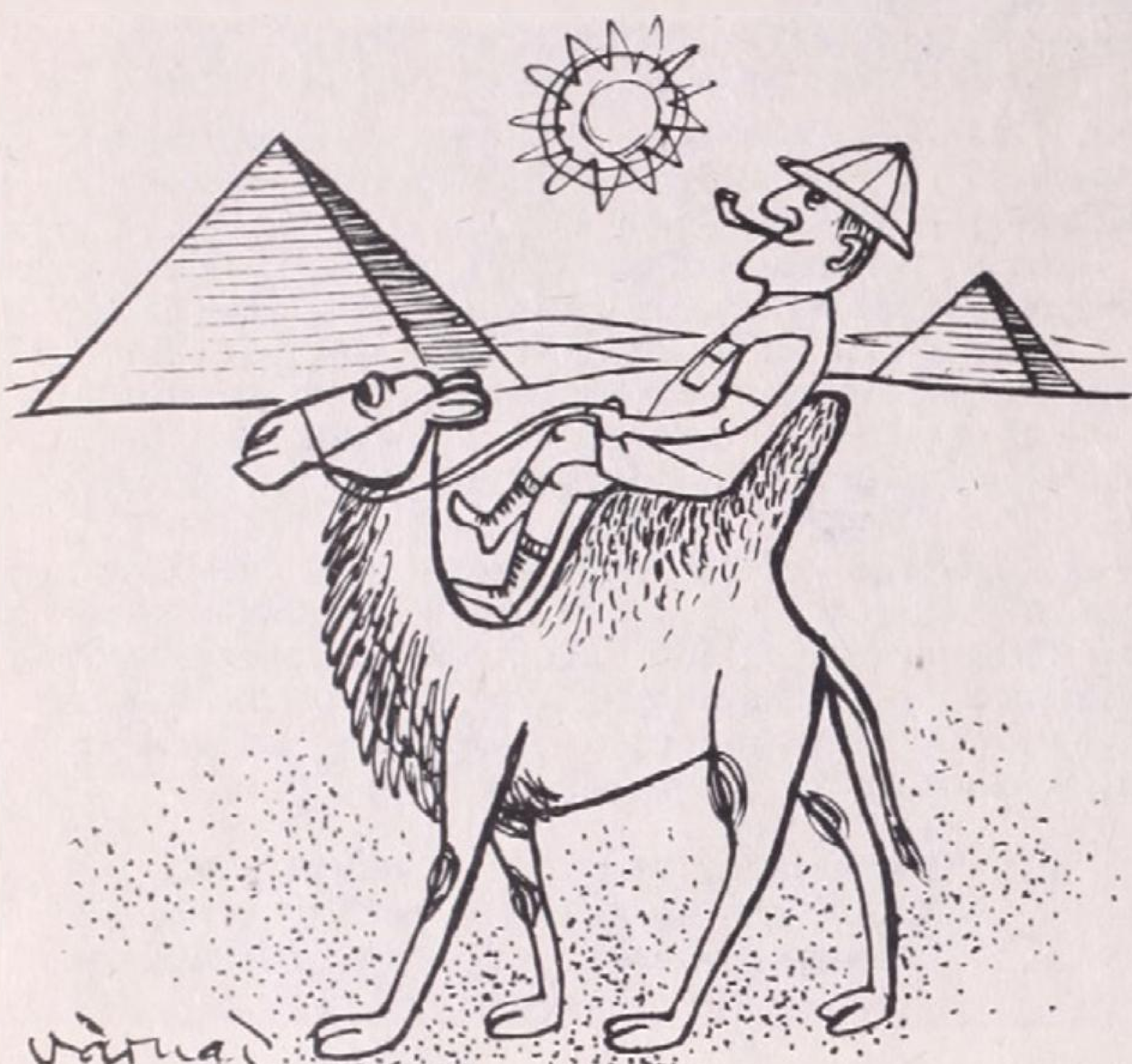
Na és a gyerekekkel mi lett?

(A Kisalföldből ollózta Németh Róbert, győri olvasónk)

– Ő szedi be a literenkénti két forintokat az útalapba . . .

EVOLÚCIÓ

JUJ, DE OKOS GYEREK!

című rejtvényünk helyes megfejtése:
— Bocsánat, azt hittem, hogy a következő fiút tetszett kihívni!...
300-300 forintot nyert:
Bene Ferencné, Csót, Tóth Á. u. 9., 8558
Cseke Lászlóné, Hosszúhetény, Petőfi u. 15., 7694.
Mosonyi István, Budapest, Úri u. 52., 1014.

A nyereményeket postán küldjük el.

SZIVÁRGÓ TÉTELEK

Mint olvasóink bizonyára értesültek róla, a jelöltek pontosan ismerték a kezdésre a feladatokat. Riporterünk magas helyen érdeklődött a részletekről.

— Miként történhetett meg mindez?

— Kérem, pedig mi csak annyit szivárogtattunk ki, azt is csak könnyítésül, hogy egy *Beethoven* operáról lesz szó.

— De hiszen Beethovennek csak egy operája van, a Fidelio!

— Gondolta volna maga azt egy ilyen nagy zeneszerzőről?

— A botrányok a második napon folytatódtak...

— Sajnos igen. Pedig mindent megtettünk. A nyomdába senki sem léphetett be. Béla bácsi, aki régi munkaerő nálunk, nagyon precíz ember. Ezért, mivel nem volt kit megkérdeznie, fölhívta a különleges tudakozót, hogy tényleg nagybetűvel írják-e, hogy *Liszt*. Így jutott ki a hír.

— Mit tettek ezután? Mert a tételek megintcsak ismertté váltak...

— Kérem, a teljes biztonság kedvéért páncélozott járművön szállítottuk a lezárt borítékot. A kocsit azonban fegyveresek kirabolták. Azt tudták ugyanis, hogy most viszik a frissen nyomott *Bartókot.*

— A negyedik napot sem sikerült megúszniuk.

— Elhatároztuk, hogy a vakvéletlenre bízzuk a dolgot. Szerkesztettünk egy sorsoló gépet. A versenyző megforgatta a kereket, az meghajtott egy áttételt, minek következtében a súly ráesett egy macska farkára. Ha kivágta a magas Cé-t szimfóniát kellett vezényelni, ha nem, operát.

— Mégis mindenki tudta, hogy operát fog vezényelni.

— Igen, mert rájöttek, a macska nem tud énekelni.

— A döntő végképp kudarcba fulladt...

— Pedig mindent megtettünk. Végleg ki akartuk zárni az ügyeskedést, ezért fölkértük a Zenei Főhivatal Erkel-díjas elnökét, hogy követlenül a verseny előtt komponáljon egy művet.

— És mi történt?

— Kiderült, abszolút nincs hallása. Más érdemek miatt került a Hivatal élére.

— Úgy látszik, ennyi komoly, magas végzettségű ember nem képes egy verseny megszervezésére. Csak nem *úgy* tették le az érettségit?...

— Miért, mondta valaki, hogy érettségiztek?

Szurmai János

FEJEDELMI NŐ

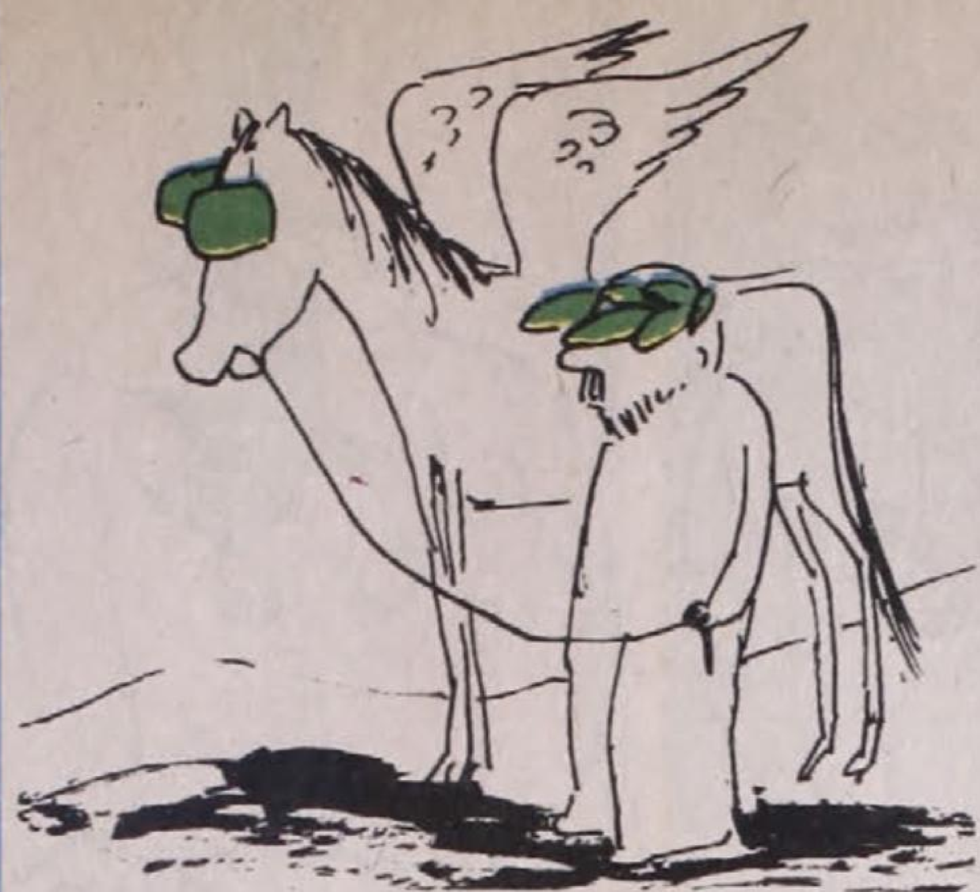
A kávéházi asztalnál kérdi az egyik úr a másikat:
– Na, milyennek találod a menyasszonyomat?
– Fejedelmi nő.
– Nana, ez egy kissé túlzás.
A válasz a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb június 12-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

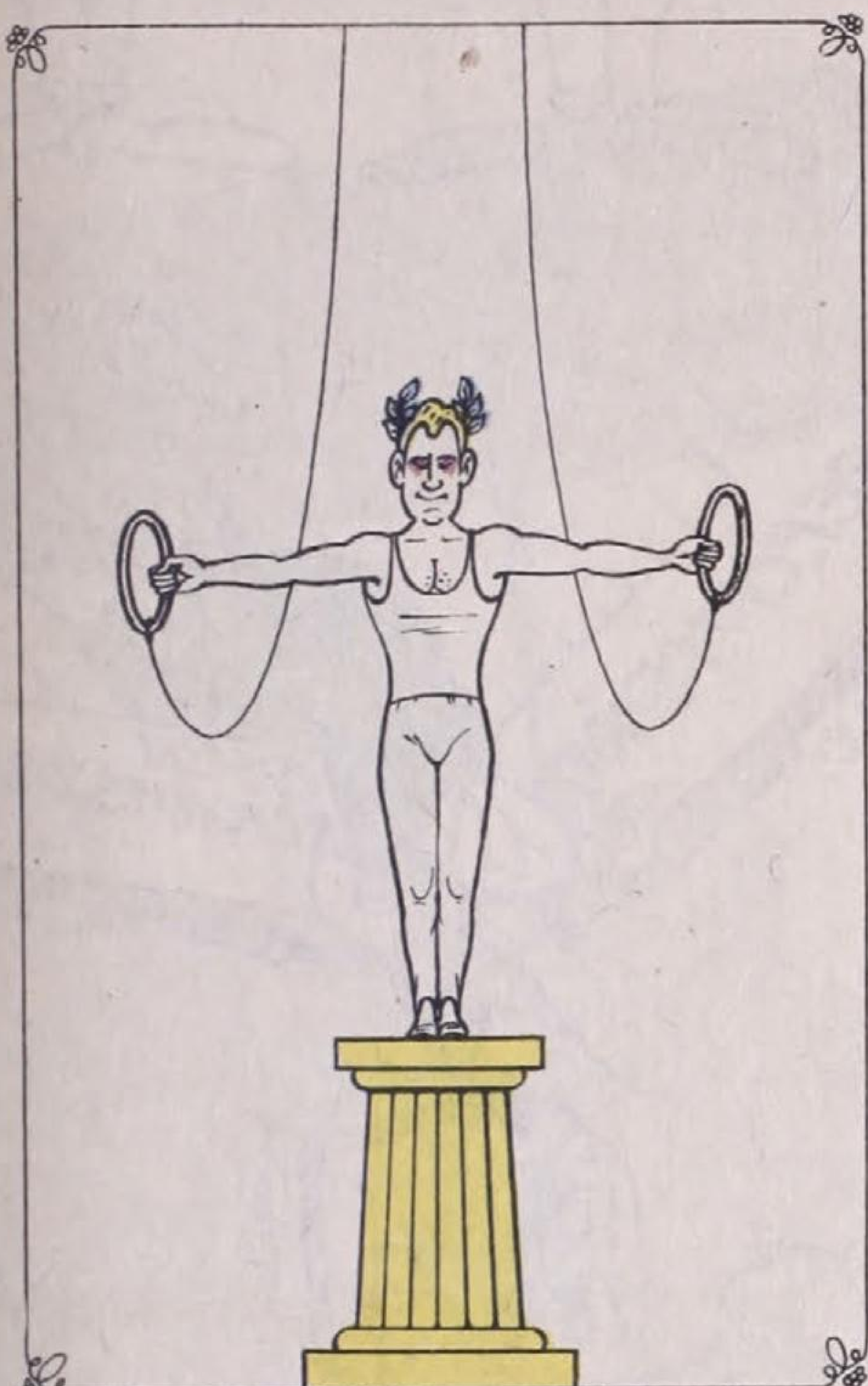
Benke István

VÁLASZ 1. RÉSZE
ÓSDI
RÖVID ÚTVONAL MENETE
APRÍT
ARCFESTÉK
BEATRIX, BECÉZVE
KOPASZ
FABRIKÁL
RÖNTGEN
MOHAMEDÁN PAP
OSZTRÁK TARTOMÁNY
JÁROM
INDULATSZÓ
HORDÓ NYÍLÁSA
MILLER DRÁMÁJA
KICSINYÍTŐ
VÍZBE MÁRTÓ
OR. ZENESZERZŐ
BAZ M-I KÖZSÉG
HÉJÁBÓL KIBONT
SZINESEDŐ
LEBEGŐ PISZOK
AFRIKAI ANTILOP
OLCSÓ ÉTELSOR
SZÍN AZ ARCON
ÁZSIAI SZARVASMARHA
LATYAK
FIÓKBÓL CSEN
VITORLÁZÓ
TOLDALÉK
ÁGYNEMŰ, NÉP
HEGEDŰ KELLÉKE
A TEJÚTRENDSZER
NŐI BECENÉV
DOHÁNYZIK
ITTRIUM
KOCSMA RÉSZE
VÁLASZ 2. RÉSZE
HEKTÓ
DÁNIEL, BECÉZVE
NYELVOKTATÁS
FFINÉV
ESZTENDEI
CIVÓDÓ
SZOKÁST ÁTVEVŐ
OXIGÉN
CSIRIZES
HALK ZÖREJ
GYAKORLAT
ELEMEZ
NAGYOBBODÓ
HÓNAP, RÖV.
ELHUNYT
CSALÁDI JELVÉNY
ÓN
LEJJEBB SZORÍTÓ
MÉLTÓSÁG
LENBŐL KÉSZÜLT BATISZT
PUSZTÍT
INDÍTÉK
... VAN WINKLE
ÜGY, LATINUL
LÁZCSILLAPÍTÓ
OL. LABDARÚGÓCSAPAT
IZGALOM
SZÁNDÉKOZIK
RENDBEN VAN!
HIDROGÉN
FOGOLYTÁBOR
MOTORT LEÁLLÍT
AZ USA ÁLLAMA
BETEGSÉG
...-ÚTFÉLEN
ROMÁN FOLYÓ
BÁZIS
SCHÜTZ ...
CSÉVE
ELŐBÚJIK A FŰ
... VEGAS
NAGYON CSÚNYA
FINNUGOR NÉP
ÁZSIAI VADLÓ
MAGÁVAL HÚZ
DRÁGAKŐ
CZUCZOR GERGELY ÁLNEVE
HORONY
NYÜZSÖG
VASKALAPOS
ÁTVÉTEL ELISMERVÉNYE
SZÓLÍT
SUGÁRNYALÁBOS GÉP
HAT-RAG
LIBAHANG
CINK
IDŐMÉRŐ ESZKÖZ
LITER
KERESZTÜLVÁG
IGEN RÉGI
VÁLASZ 3. RÉSZE

IMPORT HUMOR

BABÉROK

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384-300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

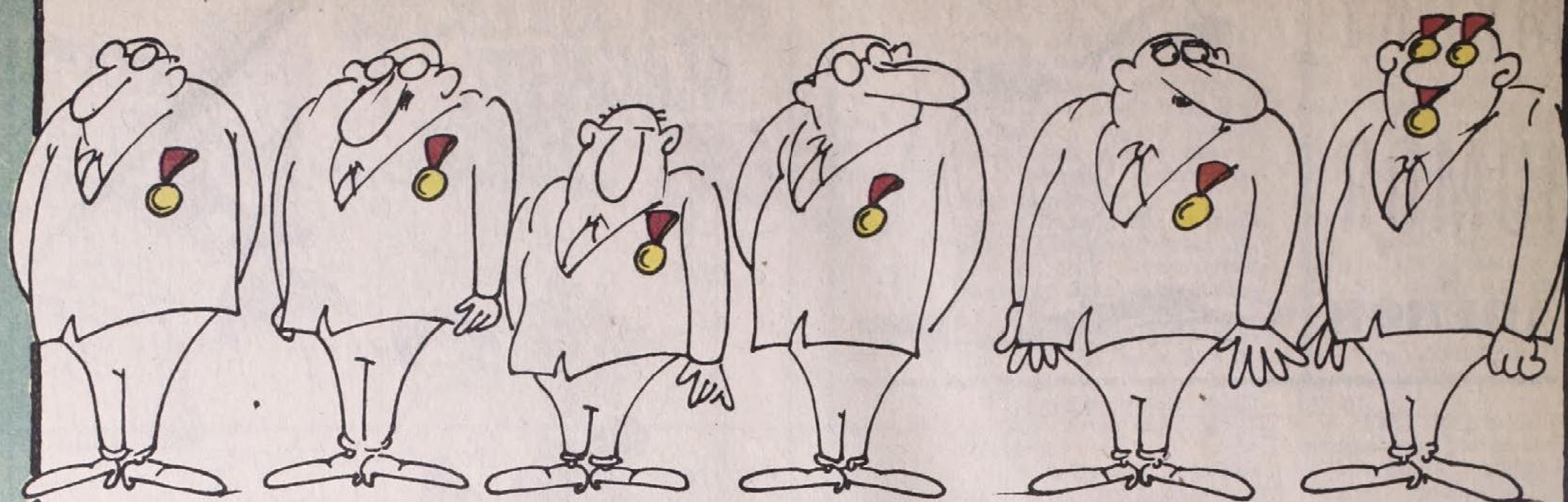
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

89.2308/23-66-22

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

KÉZI VEZÉRLÉS

KRENNER ISTVÁN RAJZAI

REFORMSZÁRNY

ELLEN REFORMSZÁRNY

CSOMAGTERV

DEMOKRÁCIA

HIRLAP

ENGEDÉLYEZVE 1989

KRENNER